

Februar 2009

# PENGER, MAKT OG DIN FREMTID I

Av anonym forfatter

**Har du hørt om Gerald Celente? Han er sjefen for et lite institutt kalt Trends Research Institute (TRI). Gerald Celente er ingen hvem som helst. Han har bevist gang på gang sine enestående evner. For noen år siden skrev New York Post dette om ham:**

**"If Nostradamus were alive today, he'd have a hard time keeping up with Gerald Celente."**

Trends Research Institute har en fenomenal evne til å forutse samfunnets utvikling innen mange områder, som f.eks. økonomi, energi, forbruk, livsstil, helse, etc. Allerede for over ett år siden forutså Celente og TRI dagens finanskriser. Listen over korrekte spådommer fra TRI er oppsiktsvekkende fylldig. Den inneholder alt fra Sovjetunionens oppløsning, dot.com-smellen i 2000, børskrakket i 1987, den asiatiske valutakrisen 1997, Russlands økonomiske fall i 1998, etc...

TRI ble grunnlagt av Gerald Celente i 1980. Instituttet har i snart 30 år bevist at de er en mester i å forutse fremtiden.

Nå er Celente og TRI ute med nye store spådommer. Og de er dystre. Og for folk flest ganske så alarmerende! Jeg vil anbefale dette 12-minutters radiointervjuet med Celente på Lew Rockwell-show hvor han legger frem mange tanker rundt fremtiden for menigmann:

[http://www.lewrockwell.com/podcast/?p=episode&name=2008-12-14\\_084\\_gerald\\_celente\\_2000\\_gold\\_and\\_the\\_break\\_up\\_of\\_the\\_us.mp3](http://www.lewrockwell.com/podcast/?p=episode&name=2008-12-14_084_gerald_celente_2000_gold_and_the_break_up_of_the_us.mp3)

Eventuelt få med deg dette 10-minutter lange intervjuet som ligger på YouTube:

<http://www.youtube.com/watch?v=9nJ7LM3iyNg>

Når det gjelder USA må vi være klar over én ting: Ingen andre land i verden har større betydning for verdensøkonomien enn USA. Snakker vi økonomisk kollaps i USA så snakker vi i grunnen om en global økonomisk katastrofespiral. To ting er viktig å huske på:

1. Den amerikanske myntenheten, US Dollar, står for vel 25 % av den globale økonomien. US Dollar blir regnet som det offisielle betalingsmiddelet innen internasjonal varehandel.

2. USA som nasjon har flyttet mesteparten av sin enorme produksjon til lavkostnadsland i Latin-Amerika og Asia. Dagens asiatiske økonomi er på sin side helt avhengig av å opprettholde denne handelen med USA. Og verdens store ressursprodusenter (som f.eks. Russland, midt-østen, Brasil, etc.) er like avhengig av å opprettholde sin handel med Asia.

Gerald Celentes motto er '**tenk selv!**'. Han messer alltid om å holde seg til fakta; om å observere og analysere begivenheter for hva de er – ikke hva man ønsker de skal være. Celente mener at folk flest lever i fornektelse. **Folk ser, men nekter å ta innover seg.**

Når det gjelder økonomi er Celente en av de som ofte går mot strømmen i massemediene, noe som isolert sett er passe tankevekkende i og med at han har så ofte rett. Når TRI kommer med sine økonomiske spådommer blir de ofte møtt med store øyner av snakkehoder på TV. Ja, hvorfor det i grunnen? Hva er det med massemediene og deres enorme feilprosent? Hvordan er det mulig for Celente og hans team å ha så mye rett når så mange, såkalte, eksperter sier noe annet? Nesten all økonomisk ekspertise kunne melde om gode tider frem til dagens finanskrisen landet rett i fanget på den intetanende folkemasse. En stor prestasjon all den tid de famøse subprime-lånene i USA hadde vært som en pumpende vulkan i over ett år!

I Norge, som ellers i verden, gikk folk flest rundt som intetanende fjols. Ingen gikk sommeren 2008 ut og fortalte nordmenn flest at verden stod foran en stor økonomisk krise. Tvert imot. DNB Nor Markets sjefsøkonom, Øystein Dørum, gikk så seint som i april ut med sine flotte analyser rundt resten av år 2008. Renten ville holde seg på 5,5 prosent helt til desember. Og boligprisene, ja de ville oppleve mer oppgang. Alt ifølge sjefsøkonomen i DNB Nor Markets. Eller hva med NRKs økonomidirektør? Han heter Steinar Mediaas og fortalte den 19. september 2008 at vi nå sannsynligvis nærmet oss slutten på krisen! Og så har vi gjenbruks-eksperterne Ådne Cappelen og Trygve Hegnar. De som helt frem til mai måned spådde oppgang i årevis fremover. I oktober kom Ådne Cappelen med denne fantastiske kommentaren til NA24: "*Det vi sa i august fortoner seg nærmest som å være fra en annen planet.*" Noe sier meg at massemediene like godt kunne spurt Saera Khan hva disse klarsynte hadde å si om våre økonomiske fremtidsutsikter...

Men hvorfor er massemediene så samstemte? BI-professor Tor Wallin Andreassen uttalte dette til NRK i november: "*Vi har noen tunge meningsytrere som har en pondus innad i finansmiljøene. Når en av disse begynner å mene noe i en gitt retning, så følger flokken etter og klumper seg sammen rundt dette meningsmønsteret. Og disse økonomiske rikskjendisene tillegges stor vekt i norske hus og hjem.*"

Kun en eneste av disse såkalte rikskjendisene skilte seg ut i forkant av krisen, nemlig investor Jens Ulltveit-Moe. Allerede ett år før krisen snakket han om boligboblen, og om at både børsen, oljeprisen og boligprisene ville falle. Han snakket ikke om noen krise, kun et markant fall. Selv dette stod han helt alene om i disse kjendiskretser. Han ble faktisk møtt med vantro ifølge Dagens Næringsliv. Hans kollega, Torstein Tvenge, gikk f.eks. ut og sa at Ulltveit-Moe levde i sin egen verden. At han burde la andre, som han selv, styre fabrikken i den reelle verden. De plasserte Ulltveit-Moe på Tullingtoppen. I dag står de igjen som klovner og prøver å innbille alle at krisen kom helt ut av det blå.

En annen av mange finanskjendiser som har måttet krype til korset er Harald Magnus Andreassen, sjefsøkonom i First Securities. Men han kom med en interessant uttalelse i slutten av oktober. Etter å ha innrømmet sin skivebom la han til denne kommentaren: "*Mine anslag var basert på utsiktene fra IMF og OECD.*" De store finanskjendisene i Norge blir smågutter opp mot finanstoppene i IMF og OECD. Og det er hele tiden de små guttene som klumper seg rundt meningsmønsteret til de store guttene. Nesten som en moderne versjon av rottefangeren fra Hameln...

Gerald Celente har tydeligvis funnet gullformelen: Tenke selv! For en ting er sikkert: Denne krisen var forventet. Allerede høsten 2007 lyste alarmklokkene rødt på Oslo Børs. I januar 2008 meldte pressetalsmann ved Oslo Børs, Tor Arne Olsen, et varsku her til myndighetene, banker og andre aktører i markedet. I dag sier Tor Arne Olsen at Norge kjørte på rødt i over et år før det smalt. Ingen tok signalene som ble gitt på alvor. Han sier videre at det er helt uforståelig hvordan Norges økonomieksptise ikke kunne ta de skrikende alarmklokkene på alvor. Han sier at finans-Norge er mer opptatt av hva den internasjonale finanseliten sier enn hva som faktisk foregår på Oslo Børs.

## Island

Finanskrise er forresten ikke riktig ord på denne krisen. Gjeldskrise er mer korrekt. Eventuelt kredittkrise. Eller til og med realøkonomisk krise. Og Island fikk føle denne kredittkrisen rimelig raskt på kroppen. Helt forventet, det også. De har løpt helt der fremme i teten når det gjelder uvettig bruk av finansverdier. Landets utlånspolitikk har vært ekspansiv i årevis. De trykket penger, bygget overalt, investerte i utlandet, etc. i et slikt tempo at en skulle tro de hadde funnet en mirakelkur. Dessverre het denne kuren bullshit og inneholdt intet annet enn gjeld, kreditt og fiktive verdier. I løpet av én eneste natt i oktober falt verdien på den islandske kronen med massive 33 %. Samme dag stengte man børsen, og de tre største bankene ble overtatt av den islandske sentralbanken med en gjeld på nesten ti ganger islandsk BNP!

Hvorfor gjorde ikke det islandske folket opprør lenge før det kom til dette punktet?

For det første: Kun et fåtall fortalte dem at de ville havne i alvorlige økonomiske problemer. I de store mediene var man stort sett positiv helt til smellet kom. Massemediene på Island gjorde som ellers i verden. Lyttet til de høyere makter...

For det andre: Folk flest bryr seg fint lite med mindre de faktiske forhold slår dem i hodet på et eller annet vis. Har man det fint så søker man status quo, og det islandske folket hadde det offisielt helt kanon. Ifølge FNs årlige HDR-måling som ble offentliggjort i mai 2008 så var det islandske folket det lykkeligste i verden. (Norge på 2.plass. Joho...).

Ikke så rart at islendingene hadde det så fint. De kunne jo kjøpe så mye de ville, reise så mye de ville, gå på fylla så mye de ville, etc. Problemet var at de gjorde dette med lånte penger. Ufattelige summer av lånte penger. Island er et knøtt lite land med 300.000 innbyggere som for 15 år siden hadde 75 % av landets inntekt via fiske. Da smellen kom i høst utgjorde finanssektoren 90 % av den islandske børsen. På lånte penger klarte Island å holde arbeidsledigheten på rundt 1 %. De levde som konger og dronninger på krita. I dag går

islandingene amok i gatene og krever sentralbanksjef, David Oddsson, sitt hode på et fat. Jo da, Oddsson satt som en nisse på toppen av denne gigantiske boblen, men de kan ikke løpe fra eget ansvar. Det er lov å tenke selv. I løpet av 15 år ble Islands primærnæring ruinert og økonomien omgjort til et pengespill. Den herjingen vi ser nå er godt klassisk etterpåklokskap. Og etterpåklokskap er nært beslektet med dumskap... Se dette klippet her. Av Max Keiser på Al Jazeera i august 2007; om Island og deres kamikaze-økonomi:

<http://www.youtube.com/watch?v=wFzUR1k3ku4>

Og sjekk denne. En litt sint Max Keiser på Al Jazeera:

<http://www.youtube.com/watch?v=PR0IibSeaE>

Denne internasjonale gjeldskrisen var forventet. Ser du på de harde fakta så var det innlysende at den ville komme. Problemet var at den internasjonale finanselite prøvde å innbille verden noe som ikke var tilfelle. At verden hadde intet å frykte. Mange personer advarte om den på forhånd. De fleste slapp bare ikke til i massemediene. Og de som så gjorde kunne risikere å bli gjort useriøs ved å få tilnavn som Dr. Doom, slik som Nouriel Roubini. Han ga et skremmende korrekt bilde av hva som nå skjer allerede for to år siden!

Og her er en annen kar som har ropt ulv i flere år: Peter Schiff. Han er en amerikansk investor og økonomisk rådgiver. Se dette klippet fra 2006 hvor han blir forsøkt latterliggjort av en av de store finansguttene fra New York:

<http://uk.youtube.com/watch?v=LfascZSTU4o>

Og hør på Joseph Stiglitz. Han er tidligere sjefsøkonom i Verdensbanken og vinner av Nobelprisen i økonomi i 2001. Allerede i oktober 2006 gikk han offentlig ut og advarte om USAs økonomiske politikk. Han fortalte at dersom drastiske endringer ikke ble foretatt så ville verden oppleve en enorm global økonomisk krise innen 24 måneder. Vi kan vel si at han fikk rett...

Jeg hører stadig vekk at vi lever i et opplyst samfunn. Dette begrunnes med at en stor andel av befolkningen har tilgang på masse informasjon og opplysninger. Det mangler mye logikk i den slutningen. Man blir ikke automatisk god i fotball av å eie enormt mange fotballer. Man skal passe seg vel for å komme med en påstand om opplyst samfunn i et som velter seg i sladder, slarv og underholdning. Et samfunn hvor viktigheten av merkeklær har passert viktigheten av klær. Et samfunn hvor et av de store essensielle spørsmålene virker å være hvem som ligger med hvem. Blant menigmann er man særdeles lite opptatt av samfunnets mekanismer og hvordan de blir ivaretatt. Her kunne jeg dratt opp et utall emner, men nøyer meg med økonomi av åpenbare årsaker. Spør en person dette spørsmålet: "Hva er penger?",

og du vil få et intetsigende svar. Folk flest vil ha problemer med å svare på dette. Og går man videre og spør folk hvor penger kommer fra står det enda verre stilt.

### **Folk flest har en nærmest total mangel på kunnskap om samfunnets desidert viktigste redskap!**

Nå skal jeg, som best jeg klarer,  
prøve å forklare litt om penger og  
hvordan de skapes – kort sagt;  
forklare hvordan vårt globale pengesystem fungerer,  
og – ikke minst – hvordan det blir betjent:

Har du aldri før satt deg inn i disse prosessene så vil du få deg noen overraskelser! Og alle fakta jeg presenterer her er faktiske fakta, sjekk selv om du vil!

Forresten: Jeg **oppfordrer** deg til å sjekke selv!

Men før jeg begynner:

Litt penge-historie er helt nødvendig for å forstå hvordan, og hvorfor, vi har endt opp med dagens globale pengesystem. Her er en kort kort-versjon:



For mange hundre år siden, da mennesker handlet ved å bytte egne varer mot andre sine varer, så var det noen glupinger som fant på at de ville lage små gullmynter for å gjøre handelen enklere. Disse myntene var lett å bære rundt, og siden de var laget av gull var de verdt noe i seg selv. Det var også hele poenget. Man byttet varer inn i gullmynter. Disse fraktet man så videre til plasser hvor det fantes varer man ville bytte til seg. Slik sirkulerte myntene rundt i samfunnet som en verdigjenstand. Og de var et populært byttemiddel siden de var mye lettere å frakte med seg enn f.eks. en sekk med poteter eller en høne. Men det oppstod selvfølgelig problemer etter hvert. De som ble rik på gullmynter var veldig utsatt for tyveri. Løsningen lå hos gullsmedene. De hadde vanligvis de sikreste oppholdslagrene på den tiden, og begynte å tilby folk leie av plass til oppbevaring av gullmynter. Banken oppstod med andre ord. Mot noen gullmynter som betaling passet gullsmedene på folks mynter. Dette ble populært. Gullsmedenes hvelv ble fort fulle av mynter. Etter hvert utviklet det seg videre. Dersom en bonde ville ta ut 100 gullmynter for å kjøpe en kjerre så kunne gullsmeden tilby noe annet enn disse 100 gullmyntene. Han kunne tilby en kvittering hvor det stod at gullsmeden garanterte at denne kvitteringen var verdt 100 gullmynter. Denne kvitteringen kaller vi i dag pengeseddel. Også disse kvitteringene ble fort veldig populære. I stedet for å drasse rundt på 100 mynter kunne man bare ta med seg en papirlapp. (Det må påpekes at sølv også var et mye brukt myntmetall.)

Uansett; alt vel, så langt. Da var vi kommet til 1600-tallet og på denne tiden startet også korrumperingen av hele dette pengesystemet. Disse gullsmedene oppdaget nemlig over en viss tid noe spesielt. De oppdaget at av alle myntene de hadde i hvelvet sitt så var det bare i gjennomsnitt én tiendedel av myntmengden som ble hentet inn og ut av eierne. Det var med andre ord til enhver tid masse mynter i hvelvet. Gullsmedene fant da på en snedig plan som de kunne tjene masse penger på. Frem til nå hadde gullsmedene kun laget kvitteringer - sedler - til folk som faktisk hadde mynter i hvelvet. Naturligvis, siden hvelvet kun var en oppbevaringsplass som folk betalte for. Disse sedlene ble på kort tid et allment akseptert byttemiddel. Folk visste at man til enhver tid kunne spasere ned til gullsmeden og få ut mynter for sedlene dersom man ønsket det. Det gullsmedene fant på var å trykke opp flere sedler og late som om det var satt inn mynter for disse også. Så gikk man til folk og tilbød dem lån. De kunne si til en bonde at han kunne få låne en seddel med verdi 50 gullmynter, mot at han betalte litt ekstra tilbake. F.eks. en fast sum i måneden med påløpende renter. En velkjent låneprosess som alle kjenner til i dag. Bonden så på dette som en fin avtale. Han kunne øke sin produksjon og på den måten tjene mer penger. Bonden kjøpte altså noe med denne 50-mynts seddelen. Den havnet ut i samfunnet og sirkulerte sammen med alle de andre sedlene. Og hva med gullsmeden? Jo, han tjente seg søkk rik. Han laget sedler i store mengder på pengeverdier som han ikke hadde. Dette var starten på bankvesenet, historiens mest lønnsomme og svindelaktige bedrift. Man produserte ingenting, man la knapt nok ned fysisk arbeid i det. Man bare tryllet frem verdier ved hjelp av litt blekk og papir.

Men det oppstod fra tid til annen problemer. Jo mer grisk smedene ble, jo flere låne-sedler laget de. Da øket sjansen for at folk gjennomskuet svindelen. Da oppstod noe som senere ble kalt "bank run". Dette er et fenomen hvor veldig mange mennesker går omtrent samtidig til banken for å ta ut pengene sine. Har ikke banken nok penger til alle så går den til slutt tom for verdier. Når folk begynte å ane at gullsmedene drev med "funny business" hastet de av gårde for å hente gullet og sølvet sitt. Da gikk det vanligvis kort tid før smedenes hvelv var tomme. Folk som på dette viset tapte alle sine mynter ble vanligvis litt grinete. På denne tiden endte det gjerne i både opptøyer, lynsjing og diverse annet grotesk villskap.

Jeg skal gi deg noen sammenligninger med gullsmedenes stunt:

Tenk deg at du legger en bærbar PC inn i en av oppbevaringsboksene på Bergen Togstasjon. Du betaler en liten pengesum for leie av denne boksen, og får en nøkkel tilbake som kvittering. Hvordan hadde du reagert på:

1. At NSB begynte å selge kopier av den nøkkelen du fikk til andre personer?
2. At du kom til togstasjonen og fant en tom oppbevaringsboks fordi en kar med en kopi av din nøkkel allerede hadde hentet ut PC-en din?

Det gullsmedene fant opp var en regelrett svindelbedrift. En utrolig lønnsom svindelbedrift som det lå forsvinnende lite fysisk arbeid i. Dette banksystemet er like genialt som det er enkelt!

Et banksystem gjør hverdagen til folk flest mye enklere. Ethvert samfunn vil se nødvendigheten av å opprettholde et slikt system. Men her starter egentlig problemet. På den ene siden er et banksystem sterkt ønsket av nær sagt alle, og på den andre siden genererer dette banksystemet ufattelige mengder rikdom. Til enhver tid vil et slikt system suge til seg mennesker som ønsker å profitere på det. INGEN andre sider ved et samfunn bør gåes nærmere etter i sømmene enn et slikt system. Et slikt system er til enhver tid i stor fare for å bli manipulert og forsøkt kontrollert! Selv på lovlig vis genererer et slikt system enorm rikdom og makt. Men tenk deg rikdommen og makten man kan tilegne seg ved å korrumpere systemet, ved å foreta seg slike krumspring som gullsmedene på 1600 og 1700-tallet utførte! Den bankpraksisen disse gullsmedene innførte ble gradvis akseptert i samfunnet de neste 200 til 300 årene. Eller rettere sagt: gradvis påtvunget samfunnet gjennom massiv påvirkning. Selv i sine barneår var bankindustrien uhyre maktrik. Den genererte en rikdom ingen annen industri noensinne har vært i nærheten av. Veldig mange er villig til å gå veldig langt for å få en fot innenfor dette systemet. Og de som har klart det har ved hjelp av politiske beslutninger i hundrevis av år fått innført et globalt dekkende pengesystem som er gjennomført korrumpert! Det pengesystemet vi har i dagens samfunn kan med rette kalles et pyramidespill. Går du systemet etter i sømmene vil du lett se dets totale forråtnelse!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

## Dagens globale pengesystem:

For å forenkle mest mulig har jeg delt forklaringen inn i 10 deler. Noen få avsporinger blir det sikkert underveis, men en viss sammenheng med del-overskriften vil det alltid være:

### Del 1: Realverdier og finansielle verdier

For å forstå pengesystemets funksjoner er man avhengig av å kunne forstå disse to verditypene. Og ikke minst deres forskjeller:

Realverdi er noe med reell verdi. Det kan f.eks. være et kraftverk, en fast eiendom, matkorn, olje, etc. Det er noe med virkelig verdi. Det er noe du kan leve "av".

Finansiell verdi er **ikke** noe du kan leve "av". Det er noe som **kan skaffe deg** noe du kan leve "av". Finansielle verdier er altså verdier uten reell verdi og utgjøres av penger, aksjer, obligasjoner, gjeldsbrev, etc. En finansiell verdi handler i all enkelhet om tro. En tro på fremtidig avkastning. Om du kjøper aksjer i Maarud så er det gjerne fordi du har troen på at de vil selge mer potetchips neste år. Og om en bank låner deg x antall kroner så er det fordi de har troen på at du kan betale lånesummen pluss renter tilbake. Er denne troen på fremtidig avkastning stor så fører det med seg masse ekspansjon. Som større etterspørsel. Som større produksjon. Som økt sysselsetting. Som større inntekter. Problemet oppstår når denne troen

ikke har noe med de faktiske realiteter å gjøre. Når troen er intet annet enn finansielt drevet og i stadig større grad opererer frakoblet den materielle virkeligheten. Når folk låner mer enn de klarer å betale tilbake. Når det produseres mer enn vi klarer å konsumere. Når prisene er høyere enn vi klarer å betale. Osv. En slik realitet ser vi i disse dager da enorme finansielle verdier forsvinner i et stort gap kalt ingenting. De finansielle verdiene var kunstig blåst opp til noe som populært blir kalt en økonomisk boble.

Finansielle verdier kan både manipuleres og basere seg på opplysninger som både er mangelfulle og fraværende. Bare det å la en verdi bli basert på tro gjør at en lar døren til manipulasjon stå vidåpen. De siste års boligmarked i Norge er et av mange gode eksempler. Boligmeglere har i mange år nå drevet systematisk manipulasjon ved å rett å slett prate prisene opp. Gunstige lånebetingelser og historisk lave renter har gjort at folk har vært lett å lure. Det skapes irrasjonelle forventninger som igjen vises i menneskets natur: flokkatferd; f.eks. det at folk tror på prisoppgang fordi andre gjør det. Når virkeligheten inntar arenaen igjen vil vi se en utjevning. Den ser vi starten på i dag. Og den kan bli veldig stygg for folk flest. Internasjonalt er det gjort betydelig forskning på utvikling i boligprisene og en ting går igjen:

Boligverdien er konstant, men inflasjon bringer prisene opp.

Professor Robert Shiller la i 2005 frem en studie fra USA. Den tok utgangspunkt i prisutviklingen i en periode på 100 år, og ga et entydig svar om at boligprisene normalt øker i takt med inflasjonen. Shiller fremla også noen kraftige advarsler rundt boligmarkedet anno 2005. Han sa at hans studier klart viste at boligprisene stod foran et kraftig prisfall.

En nederlandsk professor, Piet Eichholtz, har foretatt lignende studier om Amsterdams boligmarked i perioden fra 1628-1973. Til tross for byens massive vekst i denne perioden så viste det seg at boligprisene i stor grad ble drevet oppover av inflasjon, og stort sett kun det. Reell økning i Amsterdams boligpriser lå på **0,2 % pr. år!** Målt i faste priser ble altså kvadratmeterprisen i Amsterdam doblet i løpet av 350 år! I Norge har kvadratmeterprisen på boliger, målt i faste priser, blitt **tredoblet** de siste 16 årene! Dagens norske boligpriser er intet annet enn fantasipriser, noe som gjenspeiler seg i folks enorme gjeld. Norske husholdningers gjeld er i gjennomsnitt dobbelt så stor som inntekten! Og dette forholdet har hatt en sterkt økende kurve! Ikke så rart, egentlig. I dagens samfunn har folk flest liten forståelse for hva et lån av finansielle verdier innebærer. En ting man må være klar over er at så lenge du har lån på boligen din så er den i realiteten ikke din! Denne boligen har du nemlig pantsatt frem til du har tilbakebetalt lånet. Folk flest tror det er deres egen bolig siden de får bo i den, men dette er intet annet enn en praktisk anordning. Den dagen du ikke klarer å betjene ditt boliglån er det på hodet ut av det du innbilte deg var ditt hjem.

Fremtiden er vanskelig å spå, men noen tegn er ufravikelige. Normalt skal det som stiger mest, også falle mest. Fra 1992 til 2007 økte prisen på rekkehus i Norge med 307 %! Prisen på eneboliger økte med 262 %! Og prisen på leiligheter økte med 381 %!

Historisk sett øker boligprisene i takt med inflasjonen, og eventuelle avvikende trekk vil alltid måtte justeres, enten vi vil eller ikke. Senest så vi dette under den såkalte jappetiden på 80-tallet, men skal vi finne den tiden i Norge som ligner mest på dagens må vi helt tilbake til 1890-tallet og Kristiania-krakket i 1899. I årene fra 1895 til 1899 opplevde Norge store oppgangstider. Økende handel, økende sysselsetting, lånefest, masse nybygging, økte boligpriser, etc. Spesielt i Oslo, eller Kristiania som byen het den gang. I tillegg fikk Norge et

kraftig rentefall som startet i 1892. En stor boble av forventninger ble skapt og flokkmentaliteten vår fikk fritt spillerom. Boligprisene økte dramatisk. Da boblen sprakk i 1899 gikk boligprisene ned med 50 % i løpet av få år! Selv ned til et nivå som lå under prisen på bolig i 1880-årene.

I 1899 gikk seks norske banker konkurs. Alle disse bankene satt på store utlån med pant i aksjer. Den slags hasardspill blir i dag belønnet med redningspakker fra myndighetene. Og finurlige rentekutt som lokker folk ut i ulykke igjen. **Ikke la deg lokke!** Norges Bank vil nok i tiden fremover fortsette med sin barbering av styringsrenten. Og oppfordre bankene til å tilby billig kreditt. Dette vil bare utsette kollapsen i boligmarkedet!

I årene etter 1899 førte gjeldskrisen til at utvandringen til USA økte med 300 %. Den gang kunne dette være en grei løsning for menigmann. Problemet i dag er at disse økonomiske boblene opererer globalt, og ikke bare nasjonalt. Vi har en verdensomspennende økonomi som er samkjørt. Det finnes ingen sikker havn lenger.

## Oljefondet

Men vi nordmenn har jo i dag Oljefondet, eller 'Statens Pensjonsfond – Utland' som det offisielt heter. Dette tallrike fondet som det alltid pekes mot når vi skal vise til Norges rikdom. Si meg, hva vet du egentlig om dette fondet? Forsvinnende lite? Fortvil ikke. Da er du i bås med nesten alle andre nordmenn.

Norge produserer olje. Mye av det, faktisk. Rundt 2,5 millioner fat hver eneste dag. Noe blir brukt på innenlandsk konsum, men storparten (over 90 %) av oljen blir solgt til utlandet. Hva får vi så tilbake ved dette salget? Vi får utenlandsk valuta som vi igjen investerer i utenlandske aksjer (60 %) og utenlandske obligasjoner (40 %). Dette er faktisk det eneste vi bruker denne oljerikdommen til! Vi skaffer oss en mengde passive eierskap i utenlandske bedrifter. Kort fortalt så selger vi våre realverdier mot finansielle verdier. Det er slik Norge lagrer all sin rikdom. På en datafil. Vi får ingenting av reell verdi tilbake for dette oljesalget. Ingen verdens ting.

Faktum er at Norge minner om en bananrepublikk i sin omgang med landets enorme nasjonalrikdom. Norge bruker årlig ca. 120 milliarder kr. i eksportorienterte investeringer i Nordsjøen. Deretter blir nasjonalrikdommen kastet ut på verdens kapitalmarkeder hvor man har **en eneste strategi: passivt eierskap i utlandet!** Vi kjøper ikke kompetanse hjem til Norge. Vi sørger ikke for å vedlikeholde vår egen infrastruktur for fremtidens generasjoner. Vi setter alt på en risikofylt sparekonto for fremtidig bruk. Alt sammen! Hvorfor ikke bruke det på fremtidsrettede tiltak **i dag?!** Hva med å importere kompetanse og kapitalutstyr til f.eks. infrastruktur, sykehus, forskning, skole, etc.?

Ikke nok med dette. Norges sentralbank, som operativt forvalter Oljefondet, lar alle Norges investeringer bli forvaltet via internasjonale finansinstitusjoner. Og disse finansinstitusjonene vil selvfølgelig finne det særdeles fint at Norges rikdom ikke blir brakt tilbake til Norge, men forblir på den internasjonale finansarena. Disse finansinstitusjonene er en samling profittjagende selgere som lever av finansiell omsetning. De har et prestasjonsbasert lønnsystem med svært høye rammer, noe som i seg selv oppfordrer til spekulative investeringer. Ikke glem det, dersom du tror de sitter på diverse møterom og holder fokuset oppe på hvordan man best kan ivareta Ola Dunks interesser. Visste du at Oljefondet spyttet store verdier inn i Lehman Brothers på forsommeren 2008? Rundt 17 millioner aksjer ble

kjøpt i dette finanskonsernet i en tid da de opplevde bratt fallende kursutvikling. Noen måneder senere gikk de konkurs ”så det sang”! Disse hasardiøse investeringene ble gjort mulig av at Norge øket aksjeandelen i Oljefondet fra 40 til 60 % i 2007...

Nå finnes det enorme summer av finansielle verdier i dette fondet, men bare i tredje kvartal 2008 falt verdien på fondet med 8 %! For øvrig et verdifall som fikk leder for Oljefondet, Yngve Slyngstad, til å uttale at et så stort tap hadde man aldri trodd var mulig! Jaha... Viser ikke dette at Oljefondets kalkyler er til en viss grad virkelighetsfjern? Vil vi nå se en annen form for forvaltning av Oljefondet? Forvalterne påstår at det ligger liten risiko i Oljefondet siden verdiene er spredd over så mange forskjellige investeringer. Det er riktig at spredningen på de finansielle investeringene er stor, men det forandrer ikke det faktum at 100 % av fondet er investert i spekulasjonsvirksomhet på finansmarkedet. I neste måned blir tallene for fjerde kvartal 2008 offentliggjort. Forvent blodrøde tall og noe i nærheten av null ydmykhet fra Norges Bank og den norske regjering...

De som tror Norge er et så fantastisk rikt land har på en måte rett, men i realiteten lever de ut en illusjon. Den rikdommen vi har ligger i naturen. Norge har enorme mengder realverdier! Olje, gass, mineraler, metaller, skog, fiske, vann, etc. Problemet er at vi selger alt bort. Vi ønsker oss finansielle verdier i stedet for våre realverdier. Norge har de siste årene startet et ras av horrible salg til utlandet. Vi selger bort oppdrettsanlegg, store bedrifter, utmarksområder, drikkevann, fosser, kraftverk, etc. Vi selger unna for kortvarig profitt i finansielle verdier. Og vi samler det meste i fond, eller i et fåtalls bugnende bankkontoer, og lever på lånte finansielle verdier i stedet. I følge OECD har Norge den fjerde største offentlige gjelden i hele Europa! For ikke å snakke om Norges utenlandsgjeld! Den er snart like stor som hele verdien av Oljefondet! Og denne gjelden økte med nesten 9 % i tredje kvartal 2008! Norges utenlandsgjeld er snart på 200 % av Norges BNP!

Nesten imponerende tall. Og på toppen av det hele viser nå selv de mest positive prognosene at Norges oljeeventyr har startet nedturen. Toppen er forbi. I fremtiden vil vi produsere mindre og mindre av denne ikke-fornybare ressursen kalt olje. Og til slutt går vi tom. Det er ikke mer å hente...

Jeg må stille spørsmålet: Hva med å lagre vår nasjonalrikdom i realverdier, som f.eks. i ... eh... olje? Dette er en ikke-fornybar realverdi som vil være svært fin å ha for fremtidige generasjoner. Ikke nok med det; å la oljen ligge i bakken gir i tillegg klart bedre avkastning i fremtiden enn å konvertere det til finansielle verdier i dag! Men dette er et ikke-tema. I stedet hiver vi på oss arbeidstøy og soper opp det remmer og tau kan holde. Vi pumper til den store gullmedaljen. Her er det om å gjøre å tømme havet så raskt som mulig. Hvorfor det, i grunnen? Ja, hvorfor det?! Hvem er det som tjener på dette, da? Jo, det er oljeselskapene, leverandørene deres, de ansatte i oljesektoren og, selvfølgelig, de internasjonale finansinstitusjonene. Vi, Ola Dunk, taper på det. Ikke bare forsvinner våre realverdier i rekordfart, men det inntjente blir kun ført opp i en database som ”penger på bok”. Vi lagrer alt, absolutt alt, i risikofylte internasjonale finansielle verdier! Når skal det gå opp for folk flest betydningen av varen **energi?!**

Enda en ting; kunnskapen om hvordan verdiene i dette Oljefondet fungerer er blant norske politikere, økonomer og journalister generelt på et regelrett skandalenivå. Det prates om Oljefondet som om det bare er å hente penger ut for å bruke på fremtidige pensjoner akkurat når det måtte passe oss. Det kan vi ikke. Oljefondet består utelukkende av utenlandske aksjer og obligasjoner. Vi kan selvfølgelig selge disse, men da får vi utenlandsk valuta tilbake. Og i Norge kan vi ikke bruke utenlandsk valuta. Det sier seg selv. Her bruker vi såklart norsk valuta – norske penger. Ja, men vi kan jo bare veksle pengene inn i norsk valuta sier du sikkert nå. Nei, hadde det bare vært så enkelt. Uansett hvor mye Norges Bank ”veksler” inn i norske penger så forsvinner ikke denne utenlandske valutaen. Den er fremdeles i Norges Banks hender, de tilhører fremdeles Norges betalingsbalanse med utlandet! Når vi snakker om betalingsbalansen med utlandet skiller vi mellom gjeld (vi skylder de) og fordringer (de skylder oss).

Dette er med andre ord ikke en ordentlig veksling slik vi legger betydning i ordet. Faktum er at Oljefondet **kun** kan brukes til import! **Hele** Oljefondet er nemlig krav på utenlandsk økonomisk produksjon! Den store feilinformasjonen rundt Oljefondet er et svært besynderlig faktum!

Skal vi bruke verdier fra Oljefondet kan det kun gjøres på disse tre måtene:

1. Som betaling for tidligere norsk import.
2. På utlandets produksjon, altså fremtidig import.
3. Gi dem bort. F.eks. til u-hjelp.

Tenk over dette dersom du i villfarelsen trodde Oljefondet var en bankkonto hvor fremtidige pensjoner bare kunne bli hentet fra.

Det er viktig å forstå forskjellen på realverdier og finansielle verdier. Det å lære folk opp til å se på realverdier og finansielle verdier som likeverdige er direkte vranglære. I dag gjennomsyrrer denne vranglæren det norske - og internasjonale - skolevesen. Bankindustrien har i hundrevis av år utvist et utilbørlig press rettet mot samfunnet. De har alle disse år ønsket en likeverdig aksept mellom realverdier og finansielle verdier. Det er via dette finansielle systemet man virkelig blir rik. Får dette systemet ”virke” lenge nok så vil bankindustrien til slutt sitte igjen med alle verdier. All makt.

## Del 2: Kapitalkrav

Denne svindelen som gullsmedene fant opp lever i beste velgående i dagens pengesystem. Bare i en mer systematisert form. Systemet kalles ”fractional reserve banking”, eller som vi sier i Norge: kapitalkrav. Systemet går ut på at banker kun trenger å ha en viss andel av sine bokførte innskudd stående i banken. Disse ”reservene” kan være mynter, sedler, aksjer, obligasjoner, gjeldsbrev eller andre likvide midler. Dette er et system som bankene tjener uhorvelige mengder pengeverdier på. Med et kapitalkrav på f.eks. 10 % så kan en bank bruke et innskudd på 100 kroner til å skape 900 kr. ut av intet!

Høres dette sinnssykt ut? Da bør du vurdere å gi den diagnosen videre til samfunnet du lever i, for det er nemlig sant. Banker har lov til å skape penger ut av intet. Nå skal jeg gi deg en forenklet og så forståelig som mulig forklaring på hvordan dette systemet fungerer i praksis:

La oss si at du går til en bank som har et kapitalkrav på 10 %. Du setter inn 100 kr. på din konto i denne banken. Pga. kravet på 10 % så trenger bare banken å beholde 10 kr. av den hundrelappen du ga dem. Banken har med andre ord lov til å låne ut 90 av disse 100 kronene til noen andre. Så: Bak deg i køen står din onkel. Han har kommet i banken for å låne 90 kr. La oss si at det var nettopp dine 90 kr. han lånte. Deretter setter din onkel pengene inn på sin egen konto i banken. Du har fremdeles 100 kr. på din konto, mens din onkel nå har gitt banken et gjeldsbrev på 90 kr. Han skylder banken 90 kr. (Pluss renter, men vi dropper det for enkelhets skyld.) Spennende. I løpet av to kunder har en og samme hundrelapp blitt til 190 kr. Men: Bak din onkel i køen står din nevø. Han skal låne 81 kr. av banken og sette dem inn på sin egen konto. Og siden 81 kr. er 90 % av det din onkel nettopp hadde satt inn i banken så kan han låne av din onkels penger. Fremdeles har du 100 kr. på din konto, men banken har øket summen på gjeldsbrev tilknyttet denne hundrelappen fra 90 til 171 kr. Osv, osv, osv. Denne prosessen vil fortsette helt til denne opprinnelige hundrelappen har skapt 900 kr. i gjeldsbrev til banken!

Det viktigste å forstå med denne bankpraksisen er at for hver eneste krone som settes som innskudd i en bank så genereres det en viss mengde kreditt ut av ingenting. Pengeverdier skapes av banker ut av ingenting! Og de som eier denne banken tjener enormt på denne svindelen. Det er kun bankindustrien som får lov til å finne opp verdier ved å putte noen tall inn i en database. Prøv å dikte opp verdier selv. Det spørres hvor langt du vil drive den drømmen der, men du risikerer kun to ting: Enten å bli ledd av i forsøket eller puttet i fengsel for falskmynteri. I dag er denne bankpraksisen som blir kalt kapitalkrav en helt normal praksis. Den blir nesten tatt som en selvfølge. Det tok flere hundre år, men denne svindelen er nå indoktrinert i samfunnet. I dag er dette en universalt akseptert måte å skape penger på. Alle banker i verden opererer på denne måten. Forskjellen er selve kapitalkravet. Det kan variere. Men uansett variasjon: Det å kunne skape penger er tidenes desidert mest lønnsomme bedrift!

### **Del 3: Alle penger lages ut av ingenting**

Jeg har forklart hvordan kapitalkrav-systemet fungerer, hvordan alle - vanlige - banker kan skape penger ut av ingenting. Men dette "gutten med gullbuksene"-systemet går dypere enn som så. Med "vanlige" banker, mener jeg alle bankene som hvermannsen kan benytte seg av. Men vi har en bank som er over andre banker. Bankenes bank, som gjerne kalles sentralbanken. I dagens samfunn har stort sett alle land en slik bank. I Norge, som stort sett ellers i verden, er det denne sentralbanken (Norges Bank) som har enerett på å skape nye penger. Skape alle pengene som sendes ut i samfunnet. Og ut fra disse pengene kan alle de andre mindre bankene fortsette med å skape mer penger gjennom dette kapitalkrav-systemet. Det interessante spørsmålet er; hvordan skaper sentralbanken penger? Svaret er at den bare finner dem opp! De trenger ikke noen trylleformel en gang...

I Norge fungerer det slik at landets myndigheter lager et budsjett som krever så og så mye penger. De gir beskjed til sentralbanken som i all enkelhet finner opp verdier ved hjelp av noen tastetrykk. Minst 97 % av alle penger i sirkulasjon er verdier som bare er funnet opp på denne måten. På finspråket heter det seg gjerne at sentralbanken selger statsobligasjoner (rentebærende gjeldsbrev!) til ulike aktører i finansmarkedet og på denne måten skaper penger. Man kan bruke hvilke ord og uttrykk man måtte ønske, men det sentrale i denne prosessen er uansett det faktum at det ikke ligger noen reell verdi bak opprettelsen av nye penger i sentralbanken. Frem til for 100 år siden var det vanlig at reservene i verdens sentralbanker var gjort opp av gull, i hvert fall til en viss grad. I dag er det stort sett ingenting annet enn finansielle verdier igjen i disse reservene. Sakte men sikkert har systemet fått korrumpere til en variant hvor det er helt vanlig å selge en tro som en faktisk verdi. Et absurd samfunn etter enhver målestokk! **Man må leve det for å unngå å se det.**

## Del 4: Inflasjon

Folk flest tror at inflasjon er det samme som økte priser. Det at folk går rundt og tror dette er heller ikke så rart. De blir nemlig i større og større grad fortalt at dette er fakta.

Bankindustrien har i årevis, spesielt de siste 20 årene, prøvd å innbille folk at definisjonen på inflasjon er økte priser. Gå f.eks. inn på hjemmesidene til Norges Bank og du vil se setninger som denne: *"Inflasjon er vedvarende vekst i det generelle prisnivået."* Denne forklaringen er feil! Den er intet annet enn et bedrag! Men dette bedraget er i dag så vidtrekkende at denne falske definisjonen er like vanlig å se som den korrekte definisjonen på inflasjon! Gradvis har bankindustriens maktbruk klart å indoktrinere samfunnet til å tro at inflasjon og økte priser er en og samme ting. Og hver gang det blir en diskusjon rundt temaet så snakkes det om "strid blant de lærde" og "noen økonomer foretrekker den definisjonen" og "bla-bla-ukebla...".

Når man skjønner hvordan dagens globale pengesystem fungerer er det heller ikke så rart at man ønsker at folk skal gå rundt i den tro at inflasjon og økte priser er en og samme ting.

Faktum er at økte priser vanligvis er **et resultat** av inflasjon. Det er et symptom på inflasjon. Akkurat på samme vis som dårlig ånde kan være et symptom på tannråte. Jeg tror ikke noen lege vil uttale til en pasient med tannråte: "Du lider av dårlig ånde". Eller hvordan hadde du reagert om du slo opp på tannråte i en ordbok og fant denne forklaringen: "Tannråte er en økende grad av dårlig ånde."?

**Inflasjon er pr. definisjon en økning i pengemengden.** Penger er i dagens pengesystem ment å skulle stå i forhold til varene og tjenestene som kjøpes og selges i samfunnet vårt. Når sentralbanken plasserer mer penger ut i samfunnet, vil de pengene som allerede finnes der miste litt av sin verdi. Det blir nemlig flere penger som konkurrerer om de samme varene og tjenestene. Husk at penger har ingen reell verdi i dagens pengesystem. Verdien blir altså kun målt opp mot eksisterende varer og tjenester.

Men er det slik at inflasjon alltid fører med seg økte priser? Nei, det skjedde ikke i USA på 1920-tallet f.eks. Men i de aller fleste tilfellene øker prisene ved inflasjon. Det som kan hindre økte priser ved inflasjon er at antallet varer og antallet tjenester øker i like stor grad som økningen av pengemengden. Vi vil da få inflasjon uten økte priser. Men dette er et uvanlig fenomen siden verdens ressurser nær sagt aldri øker i samme tempo som økningen i pengemengden.

Tenk over hva inflasjon egentlig er neste gang du klager over f.eks. hvor dyre matvarene er blitt. De er ikke blitt dyre. Det er pengene som er blitt så lite verdt. I realiteten er inflasjon en skatt. **Inflasjon er nemlig et resultat av det å kunne lage penger ut av ingenting!** Inflasjon finnes ikke i en verden hvor en verdi har reell verdi. Ta gull f.eks. Hadde du hatt 30 gram gull for 2000 år siden så kunne du kjøpt deg en toga, et belte og et par sandaler. Om du har 30 gram gull i dag vil du kunne kjøpe deg en dress, et belte og et par sko.

Og hva er skatt? Det er en pålagt pengeytelse som ikke har en direkte kobling til selve betalingen av denne ytelsen. Inflasjon er en slik pålagt pengeytelse. Inflasjon er en skatt på selve pengesystemet. Dette forunderlige systemet hvor verdier blir oppfunnet via magiske tastetrykk. Denne svindelen av et system som grovt tjener forvalterne og eierne samt setter resten av befolkningen i bunnløs gjeld.

*Juli 2008: USAs sentralbanksjef, Ben Bernanke, til House Committee on Financial Services, USAs høyeste økonomiske forum:*

"Jeg er helt enig med deg, inflasjon er en skatt."

<http://www.youtube.com/watch?v=D4yBrxmEOKY>

## Del 5: Penger er lik gjeld

Penger lik gjeld? Synes du det blir vel absurd dette her? Vel, dersom du ikke forstår dette så skyldes det egen uvitenhet. For penger er gjeldsbrev! Når sentralbanken skaper nye penger så plasseres de ikke bare ut i samfunnet. Nei, de **lånes** ut til samfunnet! Med et **krav om renter!** Sjekk det ut selv om du ikke tror meg!

Folk flest forstår/vet svært lite om hvordan dagens pengesystem fungerer. Folk flest tror at vi, folket, betaler staten skatter og avgifter for at staten skal betale for veiprosjekt, skole, helsetjenester, etc. Dette er en illusjon. Alle penger som går ut i samfunnet gjør det via sentralbanken **som rentebærende lån!** Det vil si at samfunnet er ment å måtte betale alle pengeverdiene - pluss renter - tilbake til sentralbanken. Derfor kan vi si at penger er lik gjeld. Alle penger som finnes i samfunnet er nemlig til syvende og sist gjeld til en utlånsinstitusjon!

Tenk over dette faktum dersom du er en av dem som jubler når Halvorsen, Stoltenberg eller sentralbanksjef Svein Gjedrem smilende melder om opprettelser av enorme krisepakker. Det blir litt som å juble over at du fikk pest i stedet for kolera. **Krisepakkene er rentebærende lån!** De skal tilbakebetales til Norges Bank. Med renter! Krisepakkene er også en økning i pengemengden. Inflasjon altså – en skatt på selve pengesystemet.

Nå når regjeringen la frem sin ”pakke” 26.januar så ble den nesten konsekvent kalt redningspakke. Det er faktisk en helt grei beskrivelse av

Jens Stoltenberg, 14.januar 2009:

”Det vil være feil hvis vi bruker denne krisen til å stanse nedleggelse... Krisen gir mulighet til nye muligheter”

Kristin Halvorsen, 3.februar 2009:

”Tiltakene vi setter inn må bidra til at bankene gir lån og at næringslivet får kreditt igjen.”

Jens Stoltenberg om hva som var hovedintensjonen med redningspakken, 3.februar 2009:

”...hvordan myndighetene kan bidra til å få i gang utlånene og kreditttilgangen.”

”pakken”. Den er nemlig en redningspakke – **for pengesystemet!** Ikke for Ola Dunk dersom du trodde det. Å nei, du. Hvermannsen blir ikke gitt annet enn en ypperlig mulighet til å sette seg enda mer i gjeld. Og det er i tillegg Hvermannsen – skattebetalerne – som blir stilt som kausjonister for denne redningspakken.

Unna vei Island, her kommer vi. Norge prøver å redde seg ut av en kredittkrise ved å dele ut mer billig kreditt.

*Økonomiprofessor Henry C. K. Liu:*

"Dagens pengesystem er en hjerteløs svindel. Det finnes praktisk talt ingen virkelige penger i systemet, kun gjeld. Nesten hele pengemengden består av gjeld til private banker, og det for verdier som ble skapt ved simpel regnskapsføring. Det hele er gjort med ren sluhet; og akkurat som ved en magikers knep så må vi se det mange ganger før vi forstår hva som egentlig foregår her. Men når vi først forstår, så forandrer det alt."

## **Del 6: Et system skapt for å tilegne seg realverdier**

Alle penger som blir skapt av sentralbankene blir **lånt ut** til samfunnet. Ikke nok med det: de blir lånt ut **med krav om renter!** Disse rentene blir **ikke** skapt i denne utlånsprosessen, men blir likevel forventet innbetalt i tillegg til lånet. Samfunnet skylder altså mer penger (lån + renter) enn det som blir laget av penger (lån). Tenk deg om; det skapes mindre penger enn det kreves inn. Hele tiden! Uansett hvor mye penger vi har, så skylder vi tilsvarende pengemengde **pluss** rentene. **For en svindel!** Husk at penger i dagens pengesystem blir laget ut av ingenting. Disse pengene som bare blir funnet opp blir pøst ut i et samfunn, og krevd tilbake i et større antall enn hva som er pøst ut. Ja, hva må du betale tilbake med når du har ubetalelig gjeld? Og ikke klarer å betale med finansielle verdier? Riktig. Realverdier! Du låner nemlig med pant i realverdier enten det nå er bolig, eiendom, bil, båt eller annet av reell verdi. Systemet er rett og slett bygget som et overføringssystem av realverdier. Kort og brutalt kan vi si at dette pengesystemet er bygget opp av fiktive verdier som setter befolkningen i bunnløs gjeld! Det tilrøver seg realverdier fra nasjoner, selskaper og befolkningen generelt. Det er en svindel av uante dimensjoner!

## **Del 7: Pengesystemet vil kollapse**

For at systemet ikke skal kollapse så må pengemengden hvert år økes med summen av alle renter som er krevd på tidligere lån. Siden dette krever en eksponentiell vekst i pengemengden så er det med andre ord en matematisk umulighet! Dagens globale pengesystem **vil** kollapse før eller siden!

Siden penger tilføres samfunnet som lån er summen av gjeld lik summen av penger. Og så lenge pengemengden øker - så øker altså gjelden. Og så lenge denne gjelden øker - så øker

rentene på denne gjelden. Og så lenge rentene på gjelden øker - så øker behovet for å låne mer penger inn i systemet. Og siden vi da snakker om å doble lånene - hele tiden - så snakker vi om en eksponentiell vekst. En vekst som er ute av kontroll.

*Kenneth Boulding, økonom:*

"De som tror at eksponentiell vekst kan holde på til evig tid må enten være fullstendig gal eller være en økonom."

*Albert A. Bartlett, fysiker:*

"Den største feilen ved den menneskelige rase er vår manglende evne til å forstå betydningen av eksponentiell vekst."

*Chris Cook, finansanalytiker:*

"Som vi vil se, pga. rentene på pengetilførselen så kan det umulig være. Den ubønhørlige matematiske formelen for eksponentiell økonomisk vekst gjør at pengesystemet vil komme til en ende da jorden har avgrensede ressurser. Den dollar-baserte globale økonomien har startet en uomstøtelig kollaps helt siden det punkt jeg vil kalle "peak credit" i august 2007."

Det stygge med en eksponentiell vekst er hvordan den kan virke uskyldig i starten, for så å plutselig eksplodere. La meg ta et eksempel:

Bakterier vokser og formerer seg ved å dele seg i to. En eksponentiell vekst med andre ord. La oss for enkelhets skyld si at bakteriene gjør dette hvert eneste minutt. Og la oss si at vi puttet en av disse bakteriene ned i en tom flaske. La oss si at vi gjorde dette klokken 11.00. Og la oss si at kl. 12.00 var flasken helt full med bakterier.

Spørsmål nr. 1: Når var flasken halvfull?

Svaret er kl. 11.59!

Spørsmål nr. 2: Dersom du var en av disse bakteriene; når ville det gå opp for deg at flasken du lever i er på vei til å bli full?

Er det kl. 11.55?

Da er flasken kun 3 % full!

Den brukte altså 55 minutter på å bli 3 % full. De resterende 97 % av flasken fylte seg opp i løpet av 5 minutter!

Dette kalles eksponentiell vekst. Vårt globale pengesystem vokser på samme vis. Det er kun når det er i slutfasen det virkelig vil gå opp for folk flest at systemet er en matematisk umulighet. At det vil kollapse.

## Del 8: Dagens pengesystem ruinerer og raserer samfunnet

Alle pengene som finnes i verden er kreditt utstedt av banker. Altså alle pengene i verden er gjeld. Det vil i realiteten si at verden er på en evig reise hvor de som er rike bare blir rikere, mens de som er fattige bare blir flere og flere. Tenk over det. Alle penger er gjeld. Jo større overskudd på penger du har, jo større sjanse for å øke dette overskuddet har du. Og på samme måte; jo større underskudd på penger du har, jo mindre sjanse har du for å bli kvitt gjelden.

Pr. i dag eier 2 % av verdens befolkning halvparten av verdens ressurser. Og halvparten av verdens befolkning eier til sammen 1 % av verdens ressurser. Denne forskjellen øker og øker. I et solidarisk og rettferdig pengesystem så ville man kunnet spare seg til et overskudd av penger. Det går ikke med dagens pengesystem. Pengene blir nemlig mindre og mindre verdt. Du tjener ikke på å spare. Selv om kontoen øker, så øker ikke kjøpekraften. Skal du tjene penger i dagens samfunn er du nødt til å bruke penger. Du må spekulere, du må investere, etc. Da kan du tjene penger. Dette pengesystemet baner vei for spekulasjonsøkonomi fremfor produksjonsøkonomi. Så lenge vi ikke har fripenger i vårt samfunn - kun gjeldspenger - så tjener du penger på bekostning av noen andre!

Dersom du og din familie får et overskudd på pengeverdier – altså dere blir rik - så gjør dere det på bekostning av noen andre. Dersom et stort overskudd av penger klumper seg sammen én plass, så vil et stort overskudd av gjeld klumpe seg sammen en annen plass. **Vi blir rikere på bekostning av noen andre!** Slik fungerer vårt globale pengesystem!

Pengesystemet skaper et samfunn av vinnere og tapere. Det er enten meg eller deg, og denne mentaliteten gjennomsyrrer hele samfunnet. Profitt; det er det det handler om. I et slikt samfunn gir du sosiopatene gode levevilkår. Samfunnet skaper karriereklatrere i stor stil. Har du klare egoistiske og selvhevdende trekk? Gratulerer, da har du størst sjanse for å nå "toppen".

En BI-professor ved navn Per Espen Stoknes ga i fjor ut en bok kalt "Penger og sjel". Her skriver han om dagens pengesystem, og hvordan dette har tatt helt overhånd og forderver livene våre. Han kaller systemet for økonomisme, og mener det utøver vold mot både mennesker og natur. Han skriver at systemet er bygget på rentebærende kreditt og fungerer slik at det overfører penger fra fattige til rike. Han trekker frem fire grunnprinsipper i denne økonomismen som legger store skygger over samfunnet vårt:

1. Alle tings målestokk er pris.
2. Individuer er nyttemaksimerende.
3. Bedrifter er resultatmaksimerende.
4. Økonomisk vekst først!

Problemene verden opplever i dag er i stor grad forårsaket av vårt globale pengesystem. For å overleve i systemet er en avhengig av lønnsomhet, noe som i seg selv skaper frisksjonsmomenter. Husk at det er bygget på rentebærende gjeldspenger! Systemet er med andre ord en økonomisk krig! Og økonomiske kriger fører lettere til våpenkrig, noe vi har opplevd i stor grad de siste 100 år. **Krig er i dag et svært lønnsomt prosjekt.**

Krig er ikke-produserende – krig er altså lik forbruk. Lager man en bombe så har den ingen formål annet enn å sprenges i luften. Det koster penger å lage denne bomben, men det skapes

ingen verdier ut av den. Bomben produserer ingen verdens ting. Men den representerer et forbruk. Og **vårt globale pengesystem forherliger forbruk.**

Med et pengesystem som oppfordrer til produksjon fremfor spekulasjon ville krig vært et onde. Med et pengesystem hvor den sirkulerende pengemengden ble øket og senket i et fornuftig forhold med vareproduksjon og tilbud av tjenester, så ville krig også vært ugunstig sett fra et økonomisk ståsted. Ingen vil trakte etter krig dersom staten setter fripenger i stedet for gjeldspenger ut i systemet; og at disse fripengene blir plassert inn der hvor produksjon kommer ut. I stedet har vi et pengesystem som lever og ånder på rentebærende lån. Systemet er helt avhengig av at penger er i kontinuerlig sirkulasjon, at det ustanselig blir laget nye penger. I sterkt økende tempo.

Se f.eks. på dette absurde pressestuntet fra Kristin Halvorsen:

<http://www.vg.no/nyheter/innenriks/artikkel.php?artid=534341>

Du snakker om å snu virkeligheten på hode. Det prates om fellesansvar! Det oppfordres til at folk ikke må glemme å bruke penger selv nå i finanskriser. Hanna Kvanmo ville vært politisk død om hun som øverste leder i SV for 30 år siden oppfordret folk til uvettig bruk av penger. Dagens toppolitikere er så korrumpert at de knapt nok ser ut til å ha en egen selvstendig tanke i hodet. Selv det gjeldende programmet til SV er irrelevant for Kristin Halvorsen.

Fellesansvar! For noe sprøyt! Det er én ting som teller for de som plasserer slike utsagn i munnen på Kristin Halvorsen. Pengesystemet må bestå så lenge som mulig; koste hva det koste vil! Det er dagens pengesystem som har skapt dette vanvittige innslaget av forbruk og konsum vi ser i samfunnet vårt. Nye klær, større flatskjermer, enda en bil, rynkebehandling, hytte på fjellet, og ved sjøen, etc. Vi fråtser til den store gullmedaljen, og tror at jorden er en slik ekspanderende klode som vil gi oss ressurser nok til å holde på med dette til evig tid. Selv betydningen av ordet økonomi er blitt så korrumpert at nesten ingen vet hva det egentlig betyr. Økonomi er pr. definisjon: "*Læren om å utnytte de tilgjengelige ressurser på best mulig måte for å tilfredsstille menneskelige behov*". Visste du det? Eller trodde du økonomi kun hadde med penger å gjøre?

Dagens globale pengesystem har ingenting med økonomi å gjøre. Dagens sentralbanksystem er rett og slett en enorm svindel! Og dets betydning for verdenssamfunnet er enormt. Dersom ting ikke fungerer i samfunnet vårt så prates det kun om å endre politikk. I et normalt fungerende samfunn ville det å endre pengesystemet vært et like naturlig tema som det å endre et politisk system. Gjennom vårt globale pengesystem er verden blitt påtvunget et rammeverk som er en økonomisk krig. Det er et sentralbankstyrt pengeregime som hver eneste dag øker avstanden mellom fattig og rik. Systemet er en direkte årsak til sult, nød, krig og annen elendighet. Sentralbanksystemet medfører en situasjon med knapphet på penger. Profitt, makt og kontroll over ressursene går kynisk på bekostning av alle viktige og myke verdier i samfunnet. **All verdens politiske og sosiale endringer vil ikke føre frem så lenge dette pengesystemet får fungere!**

I dagens samfunn er det en ufattelig mangel på kunnskap om dagens pengesystem. Egentlig ikke så rart. Ingen prater nemlig om det. Det blir bare tatt som en selvfølge. Du kan ha aldri så

lang økonomiutdannelse; sjansen for at du ble presentert en gjennomgang av selve systemet er ganske liten! Man blir lært opp i en forvrengt betydning av økonomi, en forvrengt betydning av verdier. I desember, da Svein Gjedrem satt ned sentralbankens styringsrente med 1,75 prosentpoeng var den ene økonomen, politikeren, næringslivstoppen, etc., etter den andre ute i mediene og hyllet avgjørelsen. De fortalte at det hjelper folket og bedrifter og Norge og hele den bøtteballetten. Marit Warncke, direktør i Bergen Næringsråd uttalte dette til BA: *"Det er noe av det viktigste som kunne skje for å få fart på økonomien, slik at både bedrifter og private kan ta opp lån som normalt."* Hun skjønner ikke hva hun prater om.

Marit Warncke innehar sikkert mye kunnskap, men hun har helt klart ingen forståelse for dagens globale sentralbankstyrte pengesystem. Hun har sikkert aldri reflektert over dets mekanismer heller. Men hun, og mange med henne, vil få seg noen kraftige sjokk de nærmeste tiårene. Spørsmålet er nemlig bare **når** systemet kollapser.

I disse dager, da det er nådd en topp hvor folks forhold mellom å betjene sin gjeld og øke sin gjeld har nådd et skjæringspunkt (man klarer ikke å sørge for vekst i økonomien), så har de ulike lands myndigheter nå tatt skjeen i egen hånd. Via en respirator, i form av redningspakker, holdes den dødsdømte økonomien i live for vår regning. Hvis befolkningen ikke selv ønsker å låne mer, så gjør nå myndighetene dette på vegne av oss. En ting er sikkert om den umiddelbare fremtiden: forvent bedre lånebetingelser fremover. Boblen vil bli forsøkt holdt i live, men det vil bare fungere som et lite pusterom!

Vårt samfunn er utsatt for en gigantisk svindel som kun vil ende godt for et bitte lite mindretall av verdens befolkning. Dette globale pengesystemet lever på lånt tid. Det **vil** kollapse. Og hva får vi så? **Hvem tar kontroll og sørger for løsningene i kaoset som følger?**

*Sir Josiah Stamp, tidligere direktør i den britiske sentralbanken:*

"Det moderne banksystemet skaper penger ut av ingenting. Denne prosessen er kanskje den mest målløse taskespillerkunst som noensinne er oppfunnet. Ta denne store makten vekk og alle store formuer som min vil forsvinne, og de burde forsvunnet, for da ville dette vært en bedre og lykkeligere verden å leve i. Men dersom dere vil fortsette å være bankenes slaver og betale kostnadene for deres eget slaveri, så la bankierene fortsette med å skape penger og kontrollere kreditt."

*Reginald McKenna, direktør for Midlands Bank of England:*

"Jeg er redd den alminnelige borger ikke liker å bli fortalt dette... de som kontrollerer et lands kreditt bestemmer også dets myndigheters politikk, og holder dets folks skjebne i sin hule hånd."

## Del 9: Det globale bankkartell

Men hvorfor har vi dette samfunnsødeleggende pengesystemet? Denne gjeldsbaserte skapelsen som promoterer profittjag, korrupsjon og virker fordervende på folks moral. Som skaper fattigdom, nød, krig, etc. Det finnes et veldig enkelt svar på dette spørsmålet: Noen berikes av pengesystemet! Noen tjener grovt på det! Så innlysende er det, så banalt enkelt.

Men hvem er disse noen? I første rekke er det de som eier systemet. De som betjener det. Av mangel på andre ord kan vi kalle dem bankierene. De store internasjonale bankierene. De som sitter som eiere av verdens ledende bankinstitusjoner. Som f.eks. den amerikanske sentralbanken. Ja, trodde du kanskje USA selv eide sin egen sentralbank?

USAs sentralbank (Federal Reserve) er eid av private interesser. Selv USAs eget rettssystem har slått dette fast. F.eks. i saken "John Lewis vs USA" i 1982. Amerikansk rett måtte her medgi at USAs sentralbank er et selvstendig, privateid firma. Den amerikanske sentralbanken er rett og slett en privat pengebutikk som styrer USAs lommebok. Selv har banken i alle år prøvd å nekte for dette faktum. Bankens menn og deres profitører liker å fortelle at sentralbanken kun har "private aspekter" og omtaler banken som "selvstendig innenfor staten". Dette er klassiske bortforklaringer. Det går ikke an å være **litt** selvstendig. Enten så er man selvstendig eller så er man det ikke.

*(Fra nå av kaller jeg den amerikanske sentralbanken for dens mye brukte kallenavn: Fed)*

For Fed **er** privateid. Alle Feds aksjonærer er nemlig private banker og privatpersoner. Ikke en eneste av Feds aksjer er eid av myndighetene. Men hvilke argumenter brukes så i påstandene om at Fed ikke er eid av private interesser?

En av de mest brukte påstandene er at de amerikanske myndighetene kan kjøpe tilbake retten til å trykke sine egne penger. Det er riktig det. De kan faktisk gjøre dette, og det vil koste dem ca. 450 millioner dollar. **Men** det forandrer ikke det faktum at alle Feds aksjonærer er private banker og privatpersoner. Fed **er** altså privateid, uansett hvilken avtale banken har med USA.

Det andre store argumentet er det faktum at det er USAs president som bestemmer hvem som skal være sjef i Fed. Dette kan vel fint kalles et spill for galleriet. Presidenten får nemlig ikke velge fritt. Han må velge fra en liste med kandidater laget av nettopp Fed. Og heller ikke dette forandrer det faktum at alle sentralbankens aksjonærer **fremdeles** er private banker og privatpersoner!

Et tredje argument som går igjen er at aksjene i Fed er ulik aksjer i andre firma. Dette er riktig. Aksjene i Fed er ulik andre aksjer på det punktet at de ikke kan selges på det åpne marked. I tillegg har de en fast rente (6 %). Man har altså ikke har de vanlige fordelene med aksjeeierskap. Men nok en gang; heller ikke dette forandrer det faktum at aksjene er eid av private banker og privatpersoner! (Og det å prate om ulemper ved å eie aksjer i Fed er lattervekkende. Disse aksjene gir en muligheten til å kontrollere og manipulere pengemengden, og dermed hele økonomien. Og det til alt overmål uten risiko siden skattebetalerne står som kausjonister!)

*Tidligere Fed-sjef Alan Greenspan:*

"Fed er et uavhengig organ. Ingen andre organer tilknyttet regjeringen har mulighet til å underkjenne bestemmelser tatt av Fed"

<http://www.youtube.com/watch?v=J2fjxaRLpQo>

Og for de som ikke har skjønnet det ennå: Det er helt vesentlig om en sentralbank er privateid eller ikke. Det har med interesser å gjøre. Hvem den er ment å skulle profitte. I dag har vi et globalt dekkende pengesystem som et fåtall tjener grovt på. Det tjener ikke folk flest. Det hadde det kanskje gjort dersom det var eid av folk flest.

*Anthony Sutton, professor i økonomi ved California State University skrev i 1975:*

"Akademiske teoretikere dekker sine veggtavler med intetsigende ligninger, mens den helt innlysende forklaringen på problemet verken blir diskutert eller ligger innenfor ens fatteevne. Federal Reserve-systemet er et lovlig privat monopol på å skape penger som tjener et lite mindretall, men som offisielt er maskert som å skulle verne om og fremme befolkningens interesser."

*John Adams, USAs andre president (1797-1801):*

"Det finnes to måter å erobre og slavebinde en nasjon på. Den ene er med våpen. Den andre er med gjeld."

*Thomas Jefferson, USAs tredje president (1801-1809):*

"Bankinstitusjoner er en større fare for vår frihet enn enhver armé. Dersom det amerikanske folk noensinne tillater en privat bank å kontrollere deres pengesystem, vil bankene og firmaene som vokser opp rundt denne berøve folket all deres eiendom."

## Opprettelsen av Fed; et fordekt statskupp

På slutten av 1800-tallet var bankindustrien rent maktmessig begynt å bli temmelig konsentrert. I USA var Rockefeller-gruppen og Morgan-gruppen dominerende innen finansverdenen, mens det i Europa var Rothschild-gruppen og Warburg-gruppen som ledet an. Gjennom sine banker og investeringsfirma kontrollerte disse fire gruppene alene ca. 25 % av hele verdens formue på denne tiden. Disse finansgigantene var konkurrenter, **men** de så alle at deres fremtid ville bli preget av mye sterkere konkurranse også fra annet hold. Mellom 1900 og 1910 økte antall banker i USA alene med over 100 % til ca. 20.000 banker.

Finansgigantene mistet store markedsandeler med alle de nye bankene som vokste frem, spesielt i sør og i vest. I tillegg var tapene deres store pga. nye trender slik som f.eks. selvfinansiering. Mellom 1900 og 1910 ble hele 70 % av alle investeringer i USA foretatt ved hjelp av oppsparte midler. Og enda verre; profitt ble i økende grad brukt til å betale ned gjeld til bankene. De store finansgigantene var i ferd med å miste grepet om rikdommen og makten.

Til tross for at bankindustrien på denne tiden allerede hadde fått aksept for denne svindelen kalt kapitalkrav, så var banknæringen preget av fri markedsøkonomi. Renter fulgte markedet og ble ikke kunstig satt. Det var også lønnsomt å spare siden pengemengden i stor grad ble holdt i tømmene av en gullstandard. Pengene mistet ikke sin verdi slik vi ser i dagens pengesystem. Det var mye vanskeligere å holde på og kontrollere makten innen bankindustrien. Skulle de som var store innen banknæringen holde på sin rikdom og makt så måtte de ikke bare stå sammen, de måtte få endret reglementet slik at de kunne kontrollere systemet i størst mulig grad.

## Jekyll Island

I november 1910 foregikk det et ni dager langt hemmelig møte mellom ledende figurer fra det amerikanske finansdepartementet, senatet og de store finansgruppene. Dette møtet er nesten som hentet ut av et filmmanuskript. Møtet ble kamuflert som en andejakt og de høye herrer ankom øyen Jekyll Island i staten Georgia med instruksjoner om alt fra navnbruk til ankomstveier. De som deltok nektet i ettertid for møtets eksistens. Først et par tiår senere innrømmet førstemann av de deltagende at møtet faktisk fant sted. I dag finnes det rikelig med dokumentasjon på dette famøse øymøtet. I dag er det nemlig ikke så farlig lenger. Opprettelsen av Fed er et faktum og dens eksistens er akseptert og godkjent av samfunnet. Hadde dette møtet på Jekyll Island blitt offentlig kjent for hundre år siden hadde det vært et dødsstøt for opprettelsen av Fed.

Til tross for en intens propagandavirksomhet så bar ikke møtet i 1910 frukter før i desember 1913 da opprettelsen av Fed ble et faktum. De mektige bankierene hadde nådd målet. Deres salgsarbeid overfor nasjonens befolkning kan fint betegnes som psykologisk krigføring av beste sort! Bare hør:

For det første skulle denne sentralbanken fjerne makten fra de private bankinstitusjonene. Dette likte folket! De ble lokket med at de selv, gjennom staten, skulle få kontroll på pengesystemet. Fed skulle forsvare dem mot disse griske bankierene. Dette viste seg i ettertid å være et heidundrende bedrag, da det var nettopp disse private bankinstitusjonene som ble Feds eneveldige aksjonærer!! Disse finansgruppene til Rothschild, Rockefeller, Warburg, Morgan, etc. var ikke lenger bare store og rike og maktfulle, de var det nå uten risiko, med uinnskrenkede fullmakter og under statens beskyttelse! Og hvilken snedighet de brukte! Bl.a. så betalte de professorer fra ulike universiteter til å snakke varmt om opprettelsen av Fed, mens prominente bankrepresentanter fylte avisspalter med krass kritikk av en slik sentralbank. De må ha ledd godt da avtalen var i boks!

For det andre så skulle denne nye sentralbanken sikre økonomisk stabilitet. Den skulle forhindre økonomisk panikk slik USA bl.a. opplevde i 1873, 1893 og 1907. Også dette argumentet var tomt prat som kun skulle fungere som lokkemiddel for opinionen. For hva var det som skapte disse krisene i 1873, 1893 og 1907? Det var store valutatap grunnet denne svindelen kalt kapitalkrav! Hadde bankindustrien blitt drevet på en legitim måte så hadde heller ikke disse krisene oppstått! Og denne opprettelsen av Fed forandret **ikke** systemet slik at denne fastgrodde svindelen ble fjernet! **Tvert i mot!** Svindelen har bare blitt mye større, nærmest altomslukende. Nå er den basert nesten utelukkende på liksom-verdier som frarøver verdens befolkning og verdens nasjoner det de måtte ha av reelle verdier. Og systemet skaper

det totalt motsatte av stabilitet. Pengesystemet er en eneste stor syklus av opp- og nedgangstider.

På Feds egne hjemmesider har man listet opp sentralbankens fire viktigste oppgaver overfor det amerikanske folk; maksimere sysselsettingen, stabilisere prisnivået, holde moderate langsiktige rentevurderinger og promotere bærekraftig økonomisk vekst. Ser man på fakta har de feilet så det synger. Stabilisere prisnivået? Skal det være en vits? Og hva med dette rentenivået som har pleiet og tilrettelagt en økonomisk boble av gigantiske proporsjoner? Hvor ligger det moderate i dette? Og bærekraftig økonomisk vekst? Den økonomiske veksten Fed står bak er tvert imot totalt nedbrytende! Når det gjelder punkt 1: sysselsettingen lå stabilt på rundt 4 % før Fed og deres yo-yo-fanatisme kom inn i bildet!

Federal Reserve er trolig en av verdenshistoriens mest mislykkede foretak. Vel og merke dersom vi skal ta deres egne, offisielle målsetninger på alvor. Dersom vi ser på Fed slik vi ser på alle private bedrifter så er de en stor suksess. Deres inntekter og overskudd er helt ekstraordinær. Pengebutikken Fed har virkelig sett til å berike sine eiere!

*J. Edgar Hoover, sjef i FBI fra 1924 til 1972:*

"Når folk blir konfrontert med en konspirasjon som er så kolossal og avskyelig blir de handikappet. De nekter å tro dens eksistens. Den amerikanske psyke har enda ikke fått forståelse for ondskapen som har blitt brakt inn midt i blant oss."

Ettertiden har vist at et par ting var helt avgjørende for å få gjennomslag for forslaget om å opprette en privateid sentralbank. Folk flest kunne manipuleres ved hjelp av propaganda, men dersom noen satt seg inn i selve lovforslaget ville man fort forstå dets misjon. På normalt vis ville bankeliten **aldri** fått gjennomslag for opprettelsen av Fed. Det å opprette en nasjonal sentralbank hvor man simpelthen overgir ansvaret til private interesser uten å sikre seg rettigheter til innsyn og kontroll er et direkte latterlig forslag. Dette lovforslaget var nødt til å svindles gjennom kongressen dersom det skulle ha noen som helst sjanse til å bli til lovfestet. Og svindlet ble det. Dette utrolig viktige og svært omfattende lovforslaget ble satt opp til drøfting i kongressen midt på natten, fra 01.30 til 04.30, 22. desember 1913 med kun en håndfull personer til stede. Og dagen etter, lille julaften 1913, ble lovforslaget stemt igjennom da de fleste av kongressmedlemmene allerede hadde dratt på juleferie!!

Men kuppet var ikke helt gjennomført ennå. Lovforslaget, Federal Reserve Act, måtte nemlig bli signert av presidenten før det ble til lov. Velkommen Woodrow Wilson. Han ble innsatt som president dette året (1913). Året før, i 1912, vant Woodrow Wilson en valgkamp som til dags dato blir betegnet som kanskje den mest spesielle, mest besynderlige og mest betydningsfulle i historien. Hele fire kandidater sloss om presidentvervet, og Wilson vant med den laveste prosentscoren noen har klart å oppnå de siste 150 år. Den sittende presidenten, William Taft, ble forhindret et gjenvalg da Theodor Roosevelt overraskende stilte som uavhengig kandidat bare måneder før valget. President Taft ledet klart over Wilson (ca. 55-45 i %) på meningsmålingene før Roosevelt kom inn i bildet – en inntreden som medførte en opprivende splittelse av det republikanske partiet. Denne utviklingen var helt i tråd med

bankelitens ønsker. William Taft hadde flere ganger sverget på å legge ned veto mot enhver lovgivning som ville etablert en sentralbank. Innsettelsen av Wilson var med andre ord helt avgjørende for Feds skapere.

Woodrow Wilson viste seg som en aktiv president. Han fikk to ord oppkalt etter seg: wilsonian og wilsonianism. Woodrow Wilson var den første globalist. Han drev frem det som ble kalt wilsonianism. Med det menes å aktivt "spre frihet" rundt i verden. Spre demokrati. Dette var noen av grunnene Wilson ga da han kastet USA inn i 1.verdenskrig – og de seks andre militære konfliktene han blandet USA inn i. Wilson fremmet en ny verdensorden, og dette var opphavet til uttrykket wilsonianism. Han ønsket en globalisert økonomi og et sterkt League of Nations. Han ønsket store "ikke-isolerende" avtaler. Han ønsket global handel og globale investeringer. Under Wilson oppstod et radikalt tankeskifte i amerikansk politikk. Så kan man spørre seg hvorfor. Var det fordi Woodrow Wilson var kjøpt og betalt av denne klikken med internasjonale bankierer? Det var knapt den ting Wilson foretok seg som ikke var til disse bankierenes fordel.

*Henry Kissinger i sin bok "Diplomacy":*

"Gjennom tre generasjoner har kritikerne rakk ned på Wilsons analyser og konklusjoner, men likevel; i alle disse årene så har Wilsons prinsipper vært grunnsteinen i amerikansk utenrikspolitikk."

*Woodrow Wilson i "The New Freedom" i 1913:*

"Siden jeg entret politikken har jeg hovedsakelig fått høre folks meninger i privat fortrolighet. Noen av de største menn i USA, innen handel og industri, er redd for noen, redd for noe. De vet at det finnes en makt så organisert, så dyktig, så årvåken, så gjennomtrengende at de ikke bør snakke for høyt når de snakker nedsettende om den."

*Woodrow Wilson i sine egne memoarer (1916):*

"En stor industriell nasjon er kontrollert av dets eget kredittsystem. Vårt gjeldssystem er konsentrert. Nasjonens vekst og alle våre aktiviteter er i hendene på et fåtall menn. Vi har fått en av de mest kontrollerte og dominerte regjeringene i den siviliserte verden. Vi er ikke lenger en regjering hvor man kan mene fritt, hvor overbevisning og majoritetens stemming bestemmer, men en regjering hvor meningene og presset til en liten gruppe dominante menn bestemmer."

Det privateide bankkartellet, Federal Reserve, startet sin virksomhet i 1914, og før året var omme hadde de allerede satt flere nasjoner i stor gjeld til dem. I 1914 startet 1.verdenskrig og

Fed finansierte det meste innen krigsmaskineri. De finansierte krigen. De lånte penger til den. Med påløpende renter. Og rentes rente. Kredittutstedelsen til USA og andre nasjoner var enorm. For folk flest var 1.verdenskrig en stor påkjenning, både fysisk og psykisk. For disse bankierene betydde krigen stor rikdom og mye makt. Og etter krigen finansierte de gjenoppbyggingen. Det folk ikke forstår er at de som styrer dette pengesystemet tjener uansett! Så lenge pengesystemet er basert på gjeld – rentebærende gjeld – så spiller det ingen rolle for dem om det er krig, depresjoner, oppgangstider, etc. **De tjener uansett!**

I 1919 fortalte en av disse bankierene, Frank Vanderlip, hvordan utstedelsen av kreditt fra Fed kunne inneholde klare vilkår når det angikk tilbakebetaling. Hvordan man kunne tilegne seg realverdier som inntekt, også fra nasjoner. Hvordan man kunne tilegne seg monopoler innen utvalgte industrier ved selv å bestemme hvilke produkter som skulle tilfalle bankierene. Helt avgjørende var det at Fed stod som eier av lånene, og ikke den amerikanske stat. Det var Fed som skulle profitere. Det var Fed alle renteinntekter skulle tilfalle. Fed, dette privateide bankimperiet.

Ved opprettelsen av Fed tilrev eierne seg den ultimate makt: eierskapet til pengene. Når du kan styre renten der du måtte ønske den, øke pengemengden etter egne behov, skape verdier ut av ingen verdens ting, etc., og til alt overmål gjøre dette uten å måtte stå til ansvar for noen, uten at noen kan få innsyn i og kontrollere ens handlinger... vel, du kan kalle deg president så mye du vil, du vil uansett måtte stille deg under disse folkene i maktpyramiden!

**Og de som ikke skjønner dette har et særs naivt og blåøyd bilde av virkeligheten. De lever ut en illusjon, en indoktrinert virkelighet gjentatt til det kjedsommelige av den vestlige verdens medienettverk, som er eid av den samme gruppen individer som profiterer enormt på dagens pengesystem. Bare prøv å forstå betydningen av disse fakta: Fed kontrollerer USAs pengesystem og står likevel ikke ansvarlig overfor noen. Fed har ingen budsjett, har aldri vært utsatt for en revisjon og ingen Kongress-komité har mulighet å på noen som helst måte ha oppsyn med Feds virksomhet. Siden 70-tallet har Fed hatt gleden av å ha uinnskrenket makt til å gjøre bokstavelig talt hva enn den måtte ønske seg; ikke bare kjøpe amerikanske verdipapirer, men hvilke aktiva som helst, og så mange aktiva de måtte ønske, og skape kreditt i en mengde de selv kan velge. Det finnes ingen innskrenkninger på Fed. Den er fri til å gjøre akkurat hva den vil. Fed og dens eiere er totalt herre og mester over alt den kontrollerer!**

*U.S. Congressional Record of 1917, page 2949:*

"I mars 1915 samlet J. P. Morgan-gruppen og deres støtteorganisasjoner tolv personer med høye stillinger i nyhetsavisene og ansatte dem til jobben med å velge ut de mest innflytelsesrike avisene i USA, samt hvor mange aviser som var tilstrekkelig for å kontrollere innholdet i USAs daglige avispressen. Disse tolv mennene valgte i første omgang ut 179 aviser, for deretter, ved hjelp av en eliminasjonsprosess, å kun stå igjen med de avisene som var nødvendig for å ha kontroll på den daglige presse i hele nasjonen. De fant ut at det kun var nødvendig å sikre seg kontrollen over 25 av de største avisene. Spesielle utsendinger ble sendt til alle disse 25 avisene for å kjøpe eierskap, både nasjonale og internasjonale, i disse avisene; en avtale ble gjort; kontraktene ble kjøpt, og blir betalt ved månedlige avdrag; en redaktør ble skaffet for hver avis som kunne overvåke og se til at informasjon rundt spørsmål om beredskap, militarisme, finansiell politikk, og andre ting av nasjonal og internasjonal natur ble framstilt på en måte som ble regnet som tilfredsstillende for kjøpernes interesser. Denne kontrakten eksisterer pr. dags dato og står ansvarlig for nyhetsspaltene i USAs daglige presse."

Utallige mennesker har opp gjennom årene prøvd å reversere Federal Reserve Act. Jeg vil fortelle om en av dem. Den mest heroiske. Han som viste et mot få er forunt, men som tapte kampen mot Goliat:

### Louis T. McFadden

McFadden var en mann som visste hva han snakket om. Fra 1920 til 1931 var han styreformann i "U.S. Committee on Banking and Currency". Denne komiteen var USAs høyeste finansielle institusjon. Den var satt til å overse hele nasjonens finansindustri. I juni 1932 holdt McFadden en 25 minutter lang tale om Fed i Kongressen. Han anklaget Federal Reserve for å ha drevet nasjonen til nær konkursens rand.

Talen er anbefalt lesestoff: [http://www.afn.org/~govern/mcfadden\\_speech\\_1932.html](http://www.afn.org/~govern/mcfadden_speech_1932.html)

Senere samme år, i desember 1932, reiste McFadden riksrettssak mot president Herbert Hoover for forbrytelser mot nasjonen. McFadden hadde 24 anklagepunkter knyttet til presidentens godkjente økonomiske politikk. McFadden ble nedstemt i Kongressen. Kort tid etter, i mars 1933, erklærte den nylig innsatte presidenten, Franklin D. Roosevelt, nasjonal unntakstilstand grunnet landets økonomiske krise. Roosevelt innførte nesten umiddelbart en helt ny, ekstraordinær lov kalt "New Deal". Denne loven reorganiserte hele bank- og finanssystemet. Loven ga Fed enda mer rettigheter og forbedret makt over nasjonen. En utrolig prestasjon da Fed beviselig hadde skapt denne store økonomiske krisen! Selve problemet ble omgjort til en løsning! De internasjonale bankierene røvet til seg enda mer makt og innflytelse.

I mai 1933 gikk McFadden til aksjon mot denne nye loven. Han brakte formelle anklager mot hele 24 personer tilknyttet Federal Reserve og USAs finansdepartement. Formelle anklager om konspirasjon, bedrageri, ulovlige omleggelser og forræderi.

*Louis T. McFadden:*

"Vi har i vår nasjon en av de mest korrupte institusjonene verden noensinne har sett. Jeg refererer til Federal Reserve... Mange tror Federal Reserve er en institusjon under USAs eierskap. Det er ikke tilfelle. Fed er et privat kredittmonopol som plyndrer USAs befolkning... Da Federal Reserve Act ble til lov var det ingen som fortalte det amerikanske folk at et verdensomspennende banksystem ble satt opp. En super-stat kontrollert av internasjonale bankierer og industritopper som slavebinder verdens befolkning for deres egen fornøyelse. Fed gjør alt det de kan for å skjule sin makt, men sannheten er at Fed har ranet til seg USAs regjering... Det finnes ikke en eneste mann innenfor hørevidde som ikke vet at denne nasjonen blir styrt av de internasjonale bankierene... Skal vi virkelig la disse ranerne få fritt spillerom? Finnes det en egen lov for røvere som kommer kjørende opp til det amerikanske finansdepartementet i flotte limousiner?"

Louis T. McFadden var en mann med stort mot. Han våget å tale der de fleste andre holdt munn, men han sloss mot en altfor stor maktkonstellasjon. Kort tid etter hans formelle anklager overlevde McFadden to drapsforsøk. Først et bakholdsangrep utenfor et hotell i Washington hvor to pistolskudd traff drosjen han satt i. Deretter måtte han få pumpet ut mageinnholdet etter å ha inntatt forgiftet mat under en politisk bankett. Den 3.oktober 1936 døde Louis T. McFadden under mystiske omstendigheter. Han fikk plutselig hjertestans like etter å ha deltatt på en bankett i New York. Det eneste som manglet da var en svertkampanje...

**Det er lett å forstå hvorfor dette systemet har fått overleve. Det institusjonelle bedraget er nemlig så massivt og så sammenflettet med røttene til moderne økonomi. Systemets materielle gevinster er så enormt store. Å fortelle sannheten om pengesystemet og hvordan det i realiteten styrer hele vårt samfunn er en vanskelig jobb. Og den blir ikke gjort lettere av et stort antall nytteidioter som tjener godt på systemets bedrag.**

En mann ved navn Buckminster Fuller ga i 1983 ut en bok kalt "Grunch of Giants" hvor han fortalte om verdens usynlige rike. Denne gruppen med mennesker, i stor grad familier, som har tilegnet seg eierskap over pengesystemet, over de store medieforetakene, energigigantene, legemiddelindustrien, universitetene – kort sagt: de viktigste industriene, fabrikkene, de viktige bygningene - i de viktige byene. De eier de store institusjonene og organisasjonene – de sørger for et monopol innen utdanningssystemet, innen forskning og utvikling. Fuller kaller denne elitegruppen for GRUNCH, som står for GRoss UNiverse Cash Heist. På norsk er det ment å skulle bety noe slikt som "verdens simple kontantran".

XXXXXXXXXX

Buckminster Fuller døde umiddelbart etter utgivelsen av "Grunch of Giants", men mange av hans tidligere intervjuer er å finne på nettet. Jeg anbefaler alle å lytte til denne visjonære mannens ord. Han var et allsidig geni. Han fant opp de geodetiske kupler, tidenes sterkeste og mest stabile bygningsstruktur. Han oppfant Dymaxion-kartet, det mest presise kartet noen har klart å sette ned på papir. Fuller står også bak noe så trivielt som verdens mest brukte fotball. Buckminster Ball ble introdusert til fotball-VM i 1970 og har siden dess vært FIFAs offisielt godkjente fotballdesign.



Buckminster Fuller oppfordret folk i stor grad til å tenke selv. Dette var ifølge ham helt avgjørende for utviklingen av fremtiden. Først når folk flest virkelig tenker selv vil man kunne se bedraget som omfatter verden. Man vil se GRUNCH, denne "gruppen" som har et nærmest dyrisk monopoliserings- og kontrollbehov. GRUNCH er opptatt av en ubetinget egoisme og dens garanterte belønning. Deres bedrag er lett å gjennomskue, om bare folk kunne lære seg å tenke selv!

Fuller beskrev bl.a. Morgan-familiens tilrivelse av makt i første halvdel av 1900-tallet. Hvordan Morgan-familien brukte deres eget privatiserte pengesystem til å få massiv makt innen industrier som bil, energi, stål og gårdsdrift. Fuller fortalte selv hvordan han hadde blitt kontaktet av en ætling av Morgan-familien som sa at han ikke ville bli noen stor suksess. Grunnen denne Morgan-ætlingen ga var at Fuller gikk rundt og fortalte folk i enkle ordelag hvordan ting hang sammen. Dette hadde ingenting for seg, sa han. Det ville stille og rolig bli henvist til samfunnets "utkantstrøk".

Og slik er det med de fleste som prøver å opponere mot denne massive makten. Man blir redusert til uvesentligheter. Man forsvinner på en måte - ut av folks bevissthet. Man blir stille og rolig plassert bort dit hvor kun et fåtall blir gjort oppmerksom på en. Bort fra de store mediene, bort fra det store bildet. Og lager en for mye styr blir man latterliggjort. Husk hvem som har eierinteresser i de store organene som skaper det store bildet. Hvem tør stå opp og prate når man risikerer å bli utskjelt og tråkket på? Når man blir feilsitert og karikert? Når man kan risikere å bli kalt en konspirasjonsteoretiker? Ja, dette siste var ikke ment som tull. Svært få mennesker ønsker faktisk å bli nevnt i samme åndedrag som ordet konspirasjonsteoretiker. Dette ordet, konspirasjonsteori, oppstod i tiden etter drapet på John F. Kennedy og er trolig det mest fordummende ordet i samfunnet vårt. Det er nærmest et signal på at man skal styre unna. Nærmest som en liten koko-alarm. **Det finnes knapt den ting i samfunnet vårt vi mennesker har større selvsensur på enn det som blir assosiert med ordet konspirasjonsteori!**



**Vår misoppfatning av de globale maktforhold! Dette er vår sivilisasjons aller største problem!**

Samfunnets maktstruktur er helt annerledes enn hva folk flest går rundt og innbiller seg!

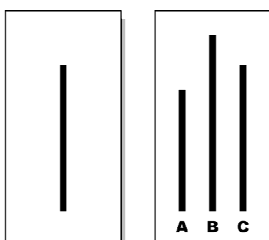
Folk flest tror at de øverste folkevalgte lederne er de med den reelt største makten. Dette er beviselig feil, men det å kunne se dette krever både kunnskap og forståelse. Det kan rokke ved hele ens oppvekst, all ens lærdom. – **Paradigme** – Vårt paradigme, eller verdensbilde, er hvordan vi forstår verden vi lever i. Dette paradigmet danner et rammeverk for å organisere all ny informasjon. Vi filtrer ut det som ikke passer inn. Her entrer vi også menneskets største problem: vi klarer ikke å ta lærdom av det som ikke føyer seg med vårt paradigme. Det som havner utenfor rammeverket blir for utrolig til å være sant. Det å foreta et paradigmeskifte er menneskets største utfordring. Det finnes utallige eksempler på dette i historien. Som da Galileo Galilei på 1600-tallet presenterte solide beviser på at jorden er rund og ikke flat. Det holdt ikke. Folk ville ikke høre på ham. Han ble latterliggjort, hundset og til slutt satt i fengsel de 10 siste årene av hans liv pga. hans meninger om det heliosentriske verdensbildet.

**Ingenting krever mer av et menneske enn å få det til å foreta et paradigmeskifte.**

Og husk en ting: **Maktforhold har alt, absolutt alt å si!** De som sitter med mest makt vil alltid få større gjennomslag for sine idéer, sine interesser, enn andre. Og jo større makt som er konsentrert en plass, jo mer innflytelse har disse. Pengesystemets eiere har, spesielt siden 70-tallet og verdens omlegging til et rent verdiløst pengesystem, hatt en nesten ufattbar makt og innflytelse. Disse familiene - Rothschild, Rockefeller, Carnegie, Morgan, Warburg, etc. – har opparbeidet seg en utrolig stor kontroll over samfunnet. Ikke bare har de satt nesten hele verden i gjeld til dem, de har enorme eierinteresser innen legemiddelindustrien, innen media, innen finans, innen utdanning og institutter, etc.

For å forstå maktstrukturen må man også forstå hvordan den har klart å holde seg skjult for store deler av dagens verdensborgere. Man må forstå det psykologiske spillet som har operert de siste 100 år. Man må forstå hvordan menneskets hjerne fungerer, og skal du starte en plass kan du f.eks. starte med sosialpsykologen Solomon Asch og hans eksperimenter. Hans studier gikk på menneskets evne til å tilpasse seg – menneskets tilbøyelighet til å gi etter for gruppepress.

I Solomon Asch sine tester ble en stor mengde personer (syv om gangen) vist plansjer som denne her:



For deretter å bli spurt hvilken strek (A, B eller C) som er like lang som den til venstre. Med mindre du er full så ser du at C er det korrekte svaret. Men når du er samlet i et rom med seks andre personer og alle disse svarer B, ja hva svarer du da? Under testene var det kun én av deltagerne som var den egentlige testpersonen. De seks andre deltagerne var skuespillere som svarte det de var blitt fortalt på forhånd. Asch sine studier viste at hver tredje person ga etter for gruppepresset og svarte feil på selv dette banalt enkle spørsmålet.

Her er en YouTube-video av deler av Asch sine tester. Se reaksjonene til testpersonene som gir galt svar med vilje:

<http://www.youtube.com/watch?v=R6LH10-3H8k>

Et annet eksperiment i samme gate:

<http://www.youtube.com/watch?v=VsyfQeSITww>

Og så har vi det grundige Milgram-eksperimentet som viste at menneskets tendens til å bøye seg etter autoriteter er nesten skremmende sterk! Visste du at opptil 80 % av oss vil torturere et annet menneske dersom en autoritetsperson fortalte oss at vi måtte gjøre så?! Vår undersøkelse overfor autoritetspersoner er direkte skremmende!

En kort gjennomgang av Milgram-eksperimentene:

<http://www.youtube.com/watch?v=K9rzA4Li0ig>

Og disse eksperimentene har vært gjentatt i flere studier. Med samme resultat! Les f.eks. her:

<http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/7791278.stm>

Det finnes mengder av studier rundt menneskers hjerne og hvordan den fungerer i praksis. Se f.eks. studiene til Festinger og Carlsmith som viser at vi endrer oppfatning av ting når ulike tanker man har står i konflikt med hverandre. La oss si at du bedrar din ektefelle. Dette vil stå i konflikt med egen anger og moral. Da endrer man automatisk syn på eget utroskap. Vi mennesker liker ikke ubehag og vil automatisk finne måter å redusere dette på. Det gjør vi ved å endre atferd. Festinger og Carlsmiths studier viste at mennesker i sterk grad kan bli forledet til å endre atferd ved hjelp av belønninger - penger f.eks.

Se forresten på dette klippet. Det er et humorklipp fra en TV-serie, men det forteller egentlig ganske mye om oss mennesker. Hvor enkle psykologiske programmer som skal til for å kontrollere hvordan vi reagerer – hvordan vi kan styres til bestemte valg:

<http://www.youtube.com/watch?v=xTOwE3hnEWk>

For å si det enkelt så oppfører vi oss omtrent slik som sauer og mange fuglearter gjør. Vi mennesker er flokkdyr. Vi velger oss, både bevisst og ubevisst, ledere som vi følger. Se f.eks. til studiene ved universitetene i Leeds, Oxford og Bangor:

<http://www.sciencedaily.com/releases/2008/02/080214114517.htm>

Andre studier det kan vises til er f.eks. Tajfel-eksperimentene i Bristol. De viste at grupper av mennesker er mer interessert i å tilegne seg selv og sin gruppe (familie, vennekrets, eller hva

man selv definerer som **sin** gruppe) goder fremfor at alle skal ha like mye goder. Mer avslørende var det at det viste seg at mange mennesker har en sterk tilbøyelighet til å ville ta til seg så mange goder som mulig på bekostning av andre.

Gjentatte studier, også eksperimentelle studier – som ved Hastorf og Cantril, har vist at **vi mennesker har en tendens til å adoptere de normene, også for rettferdighets- og fordelings spørsmål, som passer våre egne interesser.** Eksperimentene til Babcock og Lowenstein er også noe å vise til i denne sammenheng. Mennesket er en mester i selvbedrag. Eller attribusjonsfeil. Vi danner vårt eget bilde ut fra egne følelser og ønsker, heller enn å bedømme ut fra fakta. Attribusjonsfeil blir ofte forklart ved å vise til forskjellene i hvordan folk bedømmer egen suksess og egen fiasko. Egen suksess blir oftest bedømt som dyktighet, mens egen fiasko gjerne blir bedømt som uflaks. Ellers konkluderer Hastorf og Cantril med at sosial påvirkning har størst innvirkning når den er minst synlig – når den skaper våre mest fundamentale meninger og lærdom om verden vi lever i uten at vi er klar over det.

## Edward Bernays

En ting må du nemlig ta innover deg: Å kontrollere samfunnet vi lever i er lettere enn man skulle forestille seg. Langt lettere enn folk flest er villig til å akseptere uten videre! Her vil jeg henvise til en mann ved navn Edward Bernays. Han var nevøen til Sigmund Freud og blir regnet som selve faren til Public Relations (PR), eller Informasjon og Samfunnskontakt som vi sier i Norge. Han var propagandaens grunnlegger for å si det enkelt.

*Edward Bernays i sin bok "Propaganda" fra 1928:*

"Vi er styrt, våre sinn er formet, våre smaker er formet, våre ideer er foreslått, for det meste av menn vi aldri har hørt om... I nesten enhver handling i våre daglige liv, om det er i politikken eller i forretninger, i våre sosiale samkvem eller i vår etiske tenkning, er vi dominert av et relativt lite antall personer. .. som forstår de mentale prosesser og sosiale mønster til massene. Det er dem som drar i trådene som kontrollerer den offentlige mentalitet."

Edward Bernays jobbet som rådgiver for en mengde høyprofilerte bedrifter og prominente personer – bl.a. de tidligere nevnte presidentene Wilson og Roosevelt. En av Bernays "fans" var Hitlers propagandaminister, Joseph Goebbels. Dette var noe Bernays selv påpekte i sine memoarer; det at hans propaganda-teknikker var med på å bygge opp Det Tredje Riket. Edward Bernays var veldig åpen om sine manipulative intensjoner.

*Edward Bernays:*

"Dersom vi forstår hvilke mekanismer og motiver som styrer gruppementaliteten, så er det i dag mulig å kontrollere og styre massene i den retning vi ønsker uten at de selv forstår det."

Bernays jobbet mye ut fra hans egen onkel, Freud, sine psykoanalyser. Spesielt Freuds analyser om at **følelser har dyp innvirkning på underbevisstheten** var noe Bernays brukte aktivt i sin propaganda. Han assosierte produkter og idéer med bilder og historier som fremprovoserte bestemte følelser hos folk. Bernays brukte massemediene nærmest som sitt eget reklamebilag. Bernays spilte på folks ønsker og folks frykt på en slik måte at de kunne brukes til hans fordel.

Sjekk ut disse tre korte videoene om Edward Bernays:

<http://www.youtube.com/watch?v=LUouIxuzjVQ>

<http://video.google.com/videoplay?docid=3081752751625862941&ei=OVsVSrv8F6Tq2gKe9MjABQ&q=edward+bernays>

<http://www.youtube.com/watch?v=V0OrT-8gXMs&hl=un>

*Edward Bernays:*

"Dersom du kan påvirke lederne, uansett om det er med eller uten deres bevisste samarbeid, så vil du automatisk påvirke den gruppen de hersker over."

Bernays metoder står som selve grunnfjellet i maktelitens tenkemåte. Edward Bernays ble allerede i 1919 tatt med som "spesialrådgiver" da Woodrow Wilson reiste til Paris for å forhandle frem en gunstig fredsavtale – den såkalte Versailles-traktaten. Wilson og hans støttespillere var usedvanlig hemmelighetsfulle da de reiste til Paris. Verken Kongressen eller Senatet fikk, til store protester, vite noe som helst om forhandlingene og hva de inneholdt. Men skandalen var et faktum da det dukket opp hemmeligstemplede dokumenter i New York. Hele seks av New Yorks mest maktfulle bankherrer ble stevnet inn for å avgi forklaring for Senatet. Det endte i en farse uten like. Tre av dem gadd ikke en gang møte opp i Senatet. (Jacob Schiff, Paul Warburg og Thomas Lamont). De tre andre (J.P. Morgan, Henry Davison og Frank Vanderlip) kom, men prøvde å bagatellisere alt. Davison innrømmet at han hadde papirer som selv ikke Senatet hadde fått lov til å se, og at han hadde fått papirene av Thomas Lamont. Komikken nådde uante høyder da Davison uttalte at dette måtte da være ok siden han satt i en høy stilling i Røde Kors og at han tross alt var en internasjonal bankier!! Høringen var en studie i selvmotsigelser, men kokte bort i ingenting. Som de fleste innsigelser mot dette maktapparatet...

Bernays teknikker stod helt sentralt i bankelitens plan om en ny verdensorden. I tiden etter 1. Verdenskrig stiftet denne bankeliten en rekke organisasjoner og institutter, som f.eks. de i dag makeløst innflytelsesrike Council on Foreign Relations (CFR) og Royal Institute of International Affairs (RIIA). Dette ble gjort for å kunne fremme egne interesser på en enda bedre måte.

## Carroll Quigley

Har du hørt om Carroll Quigley? Han ble nevnt av Bill Clinton i sin første tale som president i 1992. Clinton omtalte Quigley som sin store mentor og læremester. Carroll Quigley var en professor som nøytt stor respekt i de høyere sosiale klasser. Han jobbet i sin tid ved universitetene i Georgetown, Princeton og Harvard. Han var også en mye brukt foreleser ved en lang rekke akademiske fora.

I 1966 utga Carroll Quigley en 1350-sider tykk bok kalt *“Tragedy and Hope – A History of the World in Our Time”*. Dette var en regelrett eksplosiv bok. Den fortalte verdenshistorien i det 20. århundre frem til 1964, en historie som er alt annet enn den som blir belært våre barn i skoleverket. En historie som aldri ville fått innpass i et eneste skoleverk i den vestlige verden. Ikke fordi den gir et uriktig bilde, men fordi den avslører den kriminelle løpebane til den styrende eliten. Den avslører metodene og målene til den gruppen som helt siden 30-tallet har hatt et monopolistisk eierskap over den vestlige verdens utdanningsinstitusjoner.

### *Carroll Quigley i “Tragedy and Hope” (1966):*

”Finansmakten har et vidtrekkende mål, ikke mindre enn å skape et verdenssystem av finansiell kontroll i private hender i stand til å dominere det politiske system i hvert land og økonomien i verden som helhet. Dette systemet skal bli styrt i en føydalistisk form av sentralbankene i verden som gjennom tett samarbeid seg i mellom utarbeider hemmelige avtaler i regelmessige private møter og konferanser. Toppunktet i dette systemet er Bank for International Settlements i Basel, Sveits, en privat bank som er eid og styrt av verdens sentralbanker som i seg selv skal være private korporasjoner.”

Quigley var nært knyttet opp mot den internasjonale bankeliten. Som han uttrykte det selv i boken: *”Gjennom tyve år har jeg levd tett opp til dem og i løpet to år tidlig på 60-tallet fikk jeg lov til å granske deres papirer og hemmelige nedtegnelser.”*

Quigley fortalte at denne bankeliten er ulik alle andre. De er kosmopolitiske og tenker internasjonalt fremfor nasjonalt. De jobber tett opp mot regjeringer og er besatt på å sette nasjoner i gjeld til seg, og på det viset skaffe seg total nasjonal kontroll. De er nesten like besatt av hemmelighold og hemmelig bruk av finansielle midler i det politiske liv. Og denne besettelsen fikk Quigley føle ganske raskt. Kort tid etter publiseringen av *”Tragedy and Hope”* ble det nærmest lagt et lokk over boken. Ingen reklame, ingen flere opplag og en nærmest epidemisk inndragelse av boken over hele USA.

Allerede i 1966 la Quigley fremtiden i våre hender. Han fortalte hvordan bankeliten hadde tatt kontroll over samfunnsutviklingen, hvordan de styrte den i en bestemt retning – mot en verdensomspennende regjering, et verdensomspennende herredømme. Og hvordan de brukte deres eierskap i pengesystemet til å nå sine mål. Hvordan de bruker pengesystemet til å utnytte menneskets lavere natur – til å fremelske grådighet og maktbegjær.

Det spesielle med denne boken er at Quigley følte seg som en av dem. En av eliten. Selv om han avslørte deres lyssky virksomhet og planer for en ny verdensorden, så mente han at de representerte verdens håp. Han mente det lå i menneskets natur å tilegne seg mest mulig rikdom, og om ikke denne bankeliten tok styringen på verden så ville andre klare det lenger inn i fremtiden. Han var som sagt en av eliten og brukte sin tid ved Georgetown University til å lære opp fremtidige ledere til å opptre på korrekt måte, tenke på korrekt vis. En av hans elever ved Georgetown het Bill Clinton.

Grunnen til at Quigley faktisk gikk til det skritt å gi ut boken var at det i følge ham var for sent å snu utviklingen. De internasjonale bankierene hadde allerede i 1966 så kraftig kontroll på samfunnet at ingenting ville klare å stoppe dem fra å oppnå verdensherredømme. Folk flest er nemlig så totalt blind for den rå kraften kalt økonomi. Styrer du økonomien, så styrer du i praksis alt. Eier du økonomien så vil du til slutt vinne uansett!

Det Quigley fortalte om i 1966 hørtes for mange ut som en science fiction-fortelling. Dette var midt i den såkalt "kalde krigen". Prøt om globalisme på den tiden var totalt uhørt blant folkets brede lag. Allerede i 1966 la Quigley ut om bankelitens fremtidsvisjoner – hvordan de ønsker total kontroll over samfunnet. Hvordan de ønsker å styre verden etter deres pisk. Hvordan mennesket en gang i fremtiden vil bli kontrollert og styrt innen veldig smale rammer. Hvordan vår frihet vil opphøre å eksistere. Dette liker ikke folk flest å høre. Dette går på tvers av det en er indoktrinert fra barnsben av. Folk flest ønsker å tro at alt er ok, og at vi kjører nedover den veien som fører til verdensfred, global gjensidig avhengighet og økonomisk velstand. Problemet med denne troen er at den ikke er sann. Jo før folk flest våkner opp fra sin komatøse tilstand og innser livets realiteter, jo bedre vil fremtiden bli for dem selv og deres etterkommere.

Quigley er til tider temmelig detaljert i sin beskrivelse av hvordan de internasjonale bankierene har fått en slik enorm kontroll over samfunnet vårt. Hvordan denne lille klikken allerede på slutten av 1800-tallet var så maktrik at de påvirket samfunnet i stor grad. Hvordan de på begynnelsen av 1900-tallet startet å organisere seg til et gigantisk monster av et maktsentrum. De fikk eierskap i pengesystemet og brukte dette til å starte en monopoltilrivelse innen alle former for maktsentre. De allerede nevnte CFR og RIIA var i stor grad nyttig i så måte. Dette er såkalte "tenke-tanker" som med en ufattbar fyldig pengebok sørget for å plassere sine folk og sine tanker i de viktigste posisjonene innen politikk, akademiske kretser, media, korporasjoner, militæret, etc. I senere år har flere og flere organisasjoner blitt dannet med ett mål for øyet: å styre verden mot en globalt dekkende styreform.

Spesielt går Quigley detaljert inn i hvordan og hvorfor bankeliten fikk tilrevet seg makten over vestens utdanningsinstitusjoner. Dette var særdeles viktig da en uopplyst masse er helt avgjørende for å nå deres mål. En av J.P. Morgans mest trofaste støttespillere i denne spesielle maktovertagelsen var tidligere president for Columbia University og Nobelprisvinner i 1931, Nicholas Murray Butler - en mann som bl.a. uttalte at verden er delt inn i tre samfunnsklasser: *"En veldig liten gruppe som får ting til å skje, en litt større gruppe som ser på at ting skjer, og den store massen som ikke har den fjerneste idé om hva som skjer."*

Quigley skriver også om den kanskje aller største drivkraften bak dagens jag mot en ny verdensorden – en mann ved navn Cecil Rhodes. Han dannet på slutten av 1800-tallet et hemmelig nettverk (Round Table Group) som skulle fremme hans eget og det

europaisk/amerikanske finansdynastiet sine ekstremt imperialistiske tanker. Rhodes var på denne tiden en av verdens rikeste menn. Han tjente det med meste av sin enorme formue via sine diamantgruver i Sør-Afrika, en gruvedrift som var blitt finansiert av Rothschild-familien.

Jeg anbefaler deg å se disse to korte videoene om og med Cecil Rhodes:

<http://video.google.com/videoplay?docid=-5775506922890600907>

<http://www.youtube.com/watch?v=9iRHbBiHuuA>

Rhodes nettverk blir nøye gjennomgått av Quigley. Bl.a. så dokumenterer han hvordan de Rhodes-inspirerte nettverkene allerede før andre verdenskrig kjøpte seg eierskap i mange av de store mediene i både Storbritannia og USA. Også hvordan dette nettverket utvidet sine grener ved opprettelsen av bl.a. CFR og RIIA. I dag har CFR rundt 4000 medlemmer og de bekler vel ca. 80 % av alle de viktigste posisjonene i det amerikanske samfunn! Det har lenge vært en dårlig skjult sannhet at dersom noen lurer på hvilken retning neste års politikk i USA vil ta så er det bare til å lese årets utgave av CFRs eget tidsskrift, Foreign Affairs.

## Bank for International Settlements (BIS)

Som Quigley skrev i "Tragedy and Hope":

*"Toppunktet i dette systemet er Bank for International Settlements i Basel, Sveits, en privat bank som er eid og styrt av verdens sentralbanker..."*

Bank for International Settlements (Den internasjonale oppgjørsbanken) – dette er samfunnets ultimate maktapparat.

BIS regnes offisielt som sentralbankenes sentralbank. Dette er nesten korrekt. Tidligere BIS-direktør Malcolm Knight la den korrekte beskrivelsen frem i et intervju med Joan Veon i juni 2003: *"BIS er ikke en sentralbank, men banken til de sentrale bankierene."* Dette er en viktig forskjell.

BIS er en privateid organisasjon som fungerer som en bank for 55 av verdens sentralbanker. BIS er eid og styrt av de store internasjonale bankfamiliene, og den sørger for å kontrollere og regulere det globale banksystemet. BIS er med andre ord pengesystemets herre og mester.

Og BIS har helt ekstraordinære privilegier. Her er bare noen av dem:

1. Total verdensomspennende immunitet for bankens ansatte og hva de måtte ha med seg av bagasje. Dette gjelder også etter at de har avsluttet arbeidsforholdet med banken.
2. Frihet til å kryptere all kommunikasjon av enhver form.
3. Frihet fra enhver form for rettsforfølgelse.
4. Frihet fra immigrasjonsrestriksjoner.
5. Ingen beskatning av noe slag.

6. Ingen regjering har lov til på noe vis å overse eller kontrollere dokumenter eller data som er eid av banken eller er i bankens besittelse.
7. BIS har en egen politistyrke som sørger for å overse deres eiendommer.

BIS, dets eiere, direktører og ansatte kan praktisk talt drive på med hva de selv måtte ønske, i total hemmelighet. Du snakker om å være konger av verden!

BIS ble opprettet i 1930 og bankens misjon gikk i korte trekk ut på å stå for organiseringen av straffebetalingen Tyskland måtte punge ut med etter 1.verdenskrig. Denne offisielle forklaringen kan forklares best med ordet skalkeskjul. Tyskland endte opp med å foreta en eneste betaling til BIS, som på sin side kanaliserte disse pengene videre til de sentralbankene som Versailles-traktaten hadde bestemt skulle ha betaling fra Tyskland.

*Anbefalt bok: Antony C. Sutton: Wall Street and the Rise of Hitler*

BIS er den mest eksklusive, hemmelige og maktfulle overnasjonale klubben i verden. Den ble opprettet under falsk flagg og fungerer som et fristed for de internasjonale bankierene. Et sted de kan influere alt og alle uten å bli brydd med samfunnets lover og regler. Under hele 30-tallet var Hitlers menn sterkt representert i BIS. Og da 2.verdenskrig brøt ut satt nazister som Hermann Shmitz, Baron Kurt von Schroder, Walther Funk og Emil Puhl i noen av bankens viktigste posisjoner. BIS ble under 2.verdenskrig brukt som hvitvaskingsentral av nazistene. Alt gullet som de frarøvet bl.a. Østerrike, Tsjekkoslovakia, Frankrike, Nederland og Belgia havnet i hvelvene til BIS.

Til tross for sterke reaksjoner bl.a. under Bretton Woods-samtalene, levde BIS videre i beste velgående også etter 2.verdenskrig. Noen vil nok si at dette er direkte sensasjonelt, men da forstår de ikke maktforholdene i samfunnet vårt. Dette handler om makt og hvem som innehar den. Selv gullet beholdt BIS; da bortsett fra 40 millioner kroner verdt av det edle metallet som ble overrakt de allierte etter stort press i 1948.

Etter 2.verdenskrig inntok BIS en særdeles tilbaketrukket rolle; fra mediernes søkelys vel og merke. For bankens makt og innflytelse ble ikke skadet av deres samarbeid med nazistene. Tvert imot, faktisk. De internasjonale bankierene tjente nemlig grovt på 2.verdenskrig. Nær sagt som de eneste. De finansierte begge sider ved å sette dem i bunnløs gjeld, og etterpå fikk de gjennomslag for finansielle reformer hvor deres makt ble ytterligere konsolidert (FN, Verdensbanken, IMF og Bretton Woods-avtalen som gjorde deres privateide US Dollar til verdens offisielle betalingsmiddel)

I 1974 ble bankens makt enda større. Da ble 'Basel Committee on Banking Supervision' skapt av den gruppen som i dag går under navnet G20. Dette er en komité bestående av 12 BIS-ansatte som nå med loven i hånd kunne sette regler og lover for den globale bankindustrien. Som om ikke dette var nok; i 1988 kom den første av to bestemmelser kalt Basel-avtalene. Disse avtalene var det siste steget inn mot en samkjørt global økonomisk modell. Og veien mot fortapelse for folk flest. For de lover og reguleringer som er beskrevet i Basel-avtalene er laget for å tjene det globale finansmarkedet uten å bry seg om nasjonale nødvendigheter. Resultatet har blitt fusjoner, konkurser, privatiseringer, etc. i hopetall.

BIS-reguleringer fremmer kun en ting: styrkingen av det private internasjonale banksystemet. Sammen med IMF (Det internasjonale valutafondet) og Verdensbanken gjør BIS intet annet enn å røve til seg alle verdier på kloden vår.

Jeg anbefaler dere å se dette intervjuet med John Perkins:

Del 1: <http://www.youtube.com/watch?v=yTbdnNgqfs8>

Del 2: <http://www.youtube.com/watch?v=29GhXsx7-Rs>

John Perkins er en økonom som i årevis jobbet tett opp mot organisasjoner som IMF. Han ga i 2004 ut selvbiografien "Confessions of an Economic Hit Man". Her forteller han hvordan han fikk spesialutdannelse for å kunne svindle regjeringer i utviklingslandene. Han forteller hvilke redskaper de brukte for å nå sine mål – redskaper som falske finansrapporter, riggete valg, utbetalinger, utpressing, sex og mord. Og Perkins forteller hvilken utrolig luksus han og andre økonomiske "hit men" lever i.

## Joseph Stiglitz

Dette er en mann jeg har nevnt tidligere. Joseph Stiglitz er en mann som tør der andre tier. Stiglitz var sjefsøkonomen i Verdensbanken fra 1997 til 2000. Han forlot sin post i Verdensbanken etter mye strid innad med sine overordnede. Stiglitz uttalte senere at han ikke kunne fortsette å jobbe under så totalt udemokratiske forhold. Han sa at alle planer i Verdensbanken ble tenkt ut i de "høye" hemmelige rom, og at de ble drevet frem etter en absolutistisk ideologi. Det var aldri rom for kritikk eller drøftinger. Demokratiske avgjørelser var ikke-eksisterende. Stiglitz prøvde flere ganger å få IMF og Verdensbanken til å drøfte sine egne metoder som overhode ikke virket slik de sa de skulle. Det å få forståelse blant sine medarbeidere fant Stiglitz som en lett oppgave. Alle så at resultatene var elendige. Problemet var å nå frem i toppleddet. Bl.a. så uttalte Stiglitz at siden alle planer i Verdensbanken ble laget i hemmelighet var det nesten umulig å vite hvem som var de egentlige hindringene i å endre kurs.

Verdensbanken og IMF's mandat er blant annet å redusere fattigdom i den tredje verden. Dette har de ikke klart. Tvert imot, faktisk! I 2001 ga Joseph Stiglitz pressen en nøye gjennomgang av hvordan IMF opererer. Her fortalte han inngående hvordan IMF nedsylter land i gjeld for deretter å "redde" dem ved å berøve deres suverenitet og hule ut deres økonomi. I dag sier Stiglitz at disse metodene ikke lenger bare er forbeholdt land i den tredje verden, men nå også brukes i Europa, USA og Canada.

## Paradigmeskifte

Vi ser i dag konturene av en sofistikert form for slaveri. Hva annet kan vi kalle et pengesystem som utsetter befolkningen for en kontinuerlig voksende personlig gjeld, et sterkt økende gap mellom fattig og rik, en konstant krigføring rettfærdiggjort av tvilsomt begrunnede nødvendigheter for å bekjempe terrorisme, en eksplosiv erosjon av våre personlige friheter, en standhaftig maktekspansjon fordelt til politiet, militæret og styresmaktene generelt, en gjennomgående elektronisk overvåking, en nærmest komplett mangel på ansvarlighet av politikerne, et massemedium som råtner bort i sladder, kjendishysteri og propaganda servert av etablissementet, etc...

Det folk flest ikke klarer å forstå er at pengesystemet i seg selv er totalitært. Det er konstruert slik at det utøver kontroll over individers liv. Folk flest er vant til å bruke merkelappen

totalitær når man prater om kommunisme og fasisme o.l. Folk flest forstår ikke at den globale finanskapitalismen og de som forsvarer, opprettholder og regulerer den også er totalitære.

Fornektelse er en mektig forsvarsmekanisme, men den forandrer ingenting – bortsett fra muligheten til en effektiv reaksjon. Vårt globale pengesystem er bygget slik at det flytter rikdom fra samfunnet og til bankene som skaper penger. Til tross for et vell med bevis – en uendelig lang rekke med klare indikasjoner - så er det fremdeles et forunderlig stort antall mennesker som gjør narr av muligheten for at det kan være en sammensvergelse på gang. En kapitalistisk sammensvergelse – en usett regjering som sitter over alle samfunnets lover og regler – menn bak kulissene som trekker i trådene og styrer verden mot en ny verdensorden.

Sammensvergelsen som grunnprinsipp har vært den dominerende maktfaktoren gjennom hele historien. Menneskets fortid er neddyngnet i beretninger om attentat, hemmelige syndikater, konspirasjoner, forræderier i krig, etc. Det å opptre som strutsen og begrave hodet i sanden er sikkert å foretrekke for noen, men da vil man til slutt betale dumskapens pris.

Samfunnet som er bygget rundt oss er i stadig forfall. Se f.eks. på den norske skolen, hvor verdier som kunnskap og disiplin er bygget systematisk ned gjennom de siste 40 årene. Vårt samfunns aksepterte normer for atferd og moral taper terreng som aldri før for individets behov for selvrealisering. Vi har ingenting lært av historien. Flere av de store sivilisasjoner har gjerne gått i oppløsning nettopp fordi de innarbeidede normer for atferd og moral har gått i oppløsning og befolkningen har blitt dekadent. Samfunnet har råtnet opp innenfra og etter hvert ført til oppløsning.

I dag omgir vi oss med en endeløs strøm av meningsløst babbel – vi er blitt en gjeng livsfjerne, pyntesyke og selvopptatte individer. Det å f.eks. tilegne seg kunnskap har sakte men sikkert blitt skjøvet til siden til fordel for shopping, Se og Hør, Paradise Hotel, dramatisk kroppspoleie og mange timer daglig i apatisk tilstand foran en flimrende skjerm. Se på dette her!:

<http://www.side2.no/kjendis/article2477774.ece>

### **Sokrates** (født ca. 470 f.Kr., død 399 f.Kr.)

Sokrates var en spørrende filosof. Han lot som om han ikke hadde kunnskap i samtaler med folk. Han stilte spørsmål ved deres argumenter og fikk dem ofte til å komme med selvmotsigende påstander. Sokrates prøvde å "vekke" folk, få dem til ikke bare å akseptere kunnskap, men også å tenke over denne kunnskapen. Han ville den allestedsnærværende folkesykdommen "uttale seg skråsikkert om ting man innehar liten kunnskap" til livs.

Sokrates ville at folket skulle forstå hva som var riktig og galt på grunnlag av begrunnelse. I dialoger skilte han seg ofte ut fra andre ved at han ville **overbevise** deltakere i debatter, ikke **overtale** dem.

Sokrates mente at det fantes universelle verdier og normer. Han mente at riktig kunnskap førte til riktig handling. Riktig handling førte igjen til lykke. Derfor var begrepsanalyse så viktig. Begrepsanalyse ga kunnskap, som igjen ga kunnskapsbæreren god moral og gjorde ham lykkelig. Dette bidro til å gjøre samfunnet bedre.

Slutt på "del 1". Forts. i "del 2"...

NB! Fortsettelsen er kun for de som virkelig forstår, de som har foretatt det tidligere nevnte paradigmeskiftet...

rl